

IVSA Danmark
Rejserapporter
2016-2017

Indholdsfortegnelse

FORORD FRA FORMANDEN	3
EUROPA.....	4
<i>TO UGERS SMÅDYRS PRAKTIK HOS EVIDENSIA TROMSØ VETERINÆRSENTER NORGE.....</i>	<i>4</i>
<i>2-UGERS KIRURGISK EXTERNSHIP PÅ UNIVERSITY COLLEGE DUBLIN</i>	<i>7</i>
<i>EXTERNSHIP VED MÄLAREN HÄSTKLINIK I SVERIGE.....</i>	<i>11</i>
<i>2 UGERS OPHOLD PÅ KLINIK PÅ CYPERN</i>	<i>15</i>
AFRIKA.....	18
<i>SYMCO 2017: EN FANTASTISK REJSE OG EN NY BEGYNDELSE</i>	<i>18</i>
USA	22
<i>REJSEBESKRIVELSEN OM 'SUMMER DAIRY INSTITUTE</i>	<i>22</i>
SYDAMERIKA:	26
<i>ARBEJDE OG HÅNDTERING AF EKSOTISKE DYR MED VETERINÆR FAGLIGHED I COSTA RICA.....</i>	<i>26</i>
ASIEN	30
<i>FRIVILLIGT ARBEJDE MED GADEHUNDE I PHUKET</i>	<i>30</i>
IKKE-STØTTEDE REJSER.....	34
<i>ZANZIBAR VETERINARY CLINIC – WORLDWIDE VETS.....</i>	<i>34</i>
<i>FØLFABRIKKEN I HOLLAND.....</i>	<i>44</i>
<i>KIRURGIKURSUS I RUMÆNIEN.....</i>	<i>47</i>
<i>2 UGERS KLINIKTRÆNING I THAILAND, SOMMER 2017</i>	<i>51</i>
<i>DYRLÆGESTUDERENDE PÅ AFVEJE!</i>	<i>55</i>
<i>VETERINÆRMEDICINSK EVENTYR I THAILAND.....</i>	<i>62</i>
<i>EXTERNSHIP HOS ANIMAL CLINIC OF MONETT, MISSOURI USA.....</i>	<i>66</i>
<i>DET FØRSTE SKRIDT I EN NY RETNING.....</i>	<i>70</i>
<i>TO UGER I SYDAFRIKA.....</i>	<i>73</i>

Forord fra formanden

Du sidder nu med den samlede rejserapport anno 2016-2017 foran dig, og vi i IVSA Danmarks bestyrelse håber, at du vil nyde at læse om alle de rejser, vores medstuderende har været på! Det er en stor glæde, at vi endnu engang har modtaget så mange fantastiske rejserapporter, og at vi nu kan samle dem alle sammen og dele dem med alle jer, til inspiration og motivation. Tusind tak til alle ansøgere, for de fremragende beskrivelser, gode råd og vilde oplevelser, I har skrevet om.

Årets rejserapporter er meget forskelligartede, de er fra mange steder i hele verden og om helt forskellige veterinærmedicinske oplevelser og - discipliner. Jeg håber, at I alle kan bruge denne samlede rejserapport, når I skal planlægge jeres rejser. Brug rapporterne, deres forfattere og ikke mindst os i IVSA, hvis I har brug for hjælp. Mulighederne bliver flere og flere, hvis man vil ud og opleve og lære noget, og som I kan se i rejserapporterne, er det nærmest kun jeres fantasi, der sætter grænser!

Midt i sommerferien i år havde jeg fornøjelsen af at tage en stor dansk delegation på i alt 8 danske studerende med til den Internationale IVSA Kongres i Malaysia. Vi fik alle en masse nye venner fra hele verden, inspiration til flere nye rejser og et nyt syn på, hvordan dyrlægestudiet er skruet sammen i andre lande. Det er mit ønske, at vi kan blive ved med at sende så stor en gruppe danske dyrlægestuderende af sted på disse kongresser og symposier, der afholdes årligt, da det er en helt fantastisk oplevelse: 10 intense dage i et meget socialt, internationalt miljø, hvor alle har en masse til fælles, men samtidig har vidt forskellige kulturer og baggrunde - det er virkelig en oplevelse for livet og vanedannende på den gode måde!

En grundlæggende tanke i IVSA er, at det er helt fantastisk at rejse, og kan man kombinere rejsen med studierne er det jo endnu bedre. De oplevelser, man gør sig ude i den store verden er uvurderlige, og de er med til at udvikle os personligt, udvide vores horisonter og lære os noget nyt, både fagligt men i høj grad også socialt og kulturelt. Så sørg nu for at bruge nogle af de fede muligheder, vi har som studerende - og hvis det betyder, at du skal tage et halvt eller helt år fri fra studiet, så gør det! Man fortryder kun de rejser, man ikke kom på!

God fornøjelse med læsningen - jeg håber rejsefeberen også må smitte dig!

Nina Schmidt
Formand, IVSA Danmark
2015-2017

Europa

To ugers smådyrspraktik hos Evidensia Tromsø Veterinærsenter Norge

Af Catrine Morel – Årgang 2014

Hvorfor Norge? Jeg har, ligesom mange andre dyrlægestuderende, tænkt tanken at det nok bliver svært at få et job i København når jeg en dag har afsluttet min uddannelse. Jeg havde lige afsluttet min bachelor og følte at jeg manglede lidt klinisk erfaring; derfor tænkte jeg at det nok også ville være en styrke at forbedre mine skandinaviske sprogkundskaber, og besluttede mig simpelthen for at tage i praktik i Norge. Jeg ville samtidig også meget gerne opleve anderledes natur og besluttede mig for at søge praktikplads i Tromsø-området. Tromsø ligger inden for polarcirklen, hvor jeg aldrig har været før og jeg har derfor heller aldrig oplevet midnatssol, hvilket jeg syntes lød vildt eksotisk.

Ved hjælp af en hurtig Googling fandt jeg ud af at der var to dyrehospitaler og én dyreklinik i Tromsø og jeg skrev en mail til dem alle tre. Jeg fik dog kun svar fra ét sted, nemlig Evidensia Tromsø Veterinærsenter, men det var jo nok! De havde plads til en praktikant i de to uger jeg søgte, så det var perfekt og aftalen var på plads.

Derefter skulle jeg finde et sted af bo. Jeg havde undersøgt hostels og hoteller, men det ville blive over 6000kr for to uger, så hvis jeg ikke ville bruge hele min opsparing måtte jeg finde noget privat. Gennem Facebook fandt jeg frem til gruppen ”Bolig til leie/ønskes leid i Tromsø” og skrev et opslag om at jeg skulle i frivillig, ubetalt praktik og manglede et sted af bo i to uger, og der var faktisk flere der skrev til mig. Jeg var så heldig at et par med en lille datter havde et ekstra værelse jeg kunne leje i to uger og så var den aftale på plads. De var endda så søde at hente og køre mig til lufthavnen, de dage jeg skulle rejse. Familien var også så søde at låne mig deres cykel, så selvom turen til hospitalet var på 6 km (med bakker!), så gav det en virkelig stor frihed at kunne tage cyklen.

Alt det praktiske løste sig, og jeg kunne starte min praktik mandag den 17. juli. Evidensia Tromsø har 8 dyrlæger ansat, men fordi jeg var der i sommerferien var der kun 4 dyrlæger på arbejde hver uge. Jeg bestemte selv hvilke dyrlæger, jeg gerne ville følge, og det blev hurtigt til at jeg fulgte de dyrlæger jeg forstod bedst

Besøg hos 300 kælneslædehunde.

(nord-norsk er ikke helt så nemt at forstå som Oslo-norsk!). Min arbejdstid var afhængig af hvornår resten af de ansatte var på arbejde og jeg mødte derfor ind ved 9-tiden og fik fri alt i mellem kl 15 og 18 i hverdagene.

I løbet af de to uger jeg var der fik jeg lov til mere og mere. Både dyrlæger og veterinærsygeplejersker var virkelig søde og hjælpsomme og da det jo var sommerferie og der til tider var lidt mangel på personale, fik jeg virkelig lov til at hjælpe til, men ved operationer og tandrens var jeg bare observerende.

Eksempler på ting jeg var med til og kunne kigge på: Abort-sprøjte, tandrens, øreinfektioner, vaccinationer, corneasår, forhudskatar, pyometra, drægtighedsscanning- og røntgen, ultralydsscanning af hjerte, urinsten, aflivning (jeg fik lov at aflive en såret mågeunge), sterilisation, kastration, næsemeider, afrevet klo og klofjerning, lus, hotspot, HD og AD røntgen og græsstrå i næsen.

Som man kan læse så er de ting jeg har været med til og set, ting som også ses ofte hjemme i Danmark. Det eneste jeg kan komme i tanke om, som er anderledes i nord-Norge er, at deres kæledyr ikke har lopper eller flåter, da de parasitter ikke lever så langt nord på.

Da jeg selv ikke har så meget klinisk erfaring var en af grundene til at jeg gerne ville i praktik nu at jeg skal til at starte på MKR. Jeg føler virkelig at jeg har lært meget, og set mange af de ting som jeg har lært på bacheloren blive brugt i praksis.

I løbet af mit ophold i Tromsø havde jeg én weekend som jeg skulle bruge på oplevelser. Jeg bestilte en tur til Tromsø Villmarksenter, som ejes af en kvinde der virkelig brænder for slædehunde. Jeg fandt dog ud af at jeg var kommet på sådan en rigtig ”turist-tur”, så det var kun pensionister og mig. Da pensionisterne begyndte at råbe at der stod en elg på vejen blev jeg virkelig interesseret men så var det bare en hel masse rensdyr som går hvor det passer dem. Om vinteren kan man komme på hundeslædetur fra villmarksenteret, og det gad jeg virkelig godt!

Efter min turist-tur, cyklede jeg fra centrum af Tromsø til Fjellheisen, som er en kabel-bane der transporterer én op til toppen af et bjerg, hvor man kan gå en virkelig smuk og scenisk tur. Nordmænd går meget op i deres ”fjeld-ture” og på denne måde kunne man få en lille idé om hvorfor de er så vilde med at vandre op på toppen af bjergene. Fjellheisen skal virkelig prøves hvis man er i Tromsø.

Den sidste oplevelse jeg bestilte, var en sejl- og fisketur. Jeg ville gerne ud og se naturen uden for Tromsø og det tænkte jeg var fedt at gøre fra en båd. Jeg fangede 5 torsk på en halv time og så to delfiner, hvilket virkelig ikke sker ofte, så man må sige at det bestemt var en succes.

Alt i alt har turen været rigtig god, fyldt med fantastiske oplevelser og jeg må sige at jeg er blevet meget klinisk erfaring rigere. Jeg føler mig bedre rustet til at starte på MKR, og måske endda have en lille fordel, hvis jeg en dag skal søge job i Norge når jeg er færdiguddannet.

En torsk jeg fangede på min sejltur.

Kontaktoplysninger:

Evidensia Tromsø Veterinærsenter

Marit vader

Tlf: 4777659310

tromsovetsenter@evidensia.no

Land og sprog: Norge, Norsk

Indlogering: Privat

Arbejdsområde: Klinisk praksis, smådyr

Længde: 16-29 Juli 2017 (14 dage)

Budget:	Catrine:
Flybillet	2.264 kr.
Kost	1.923 kr.
Logi	2.019 kr.
Forsikring	0 kr.
Medicin inkl. vaccine	0 kr.
Diverse	1.656 kr.
I alt	7.862 kr.

2-ugers kirurgisk externship på University College Dublin

Af Sebastian Hoelgaard og Eva-Marie Ravn – Årgang 2011 og 2012

Velkomsten vi mødte hver morgen på UCD

I marts 2017 faldt vi tilfældigt over et opslag på University College Dublin's hjemmeside, hvor der blev udbudt et Small Animal Surgery Externship fra 2. maj – 4. juni 2017 for sidste års veterinærstuderende. Da Eva-Marie på det tidspunkt allerede var blevet optaget på Mississippi State University's Spay/Neuter externship startende 1. maj, havde vi kun mulighed for at søge optagelse på de sidste to uger, hvilket også var minimumsgrænsen. Ansøgningsprocessen var ret lige til – vi sendte en email til den opgivne mailadresse inkluderende vores CV samt et letter of recommendation. Til gengæld krævede det generelt lidt ihærdighed og vedholdenhed at få respons på vores emails. Vi blev optaget og modtog i samme ombæring en liste over ting, der skulle medbringes, hospitalets infektionsmanual samt en håndbog for studerende på de kliniske rotationer. Det viste sig siden at de fleste af tingene på listen ikke var nødvendige at medbringe. Fx skulle der medbringes to grønne scrubs og nye hvide sko til operationsstuen – begge dele kunne man sagtens låne af hospitalet. Det var ligeledes heller ikke nødvendigt at investere i bandagesakse eller surgical caps i stof. Der stod også at infektionsmanualen skulle underskrives og afleveres sammen med forsikringspapirer og indskrivningsbekræftelse – da vi kom frem var der ingen, der vidste noget om dette. Generelt virkede det udleverede materiale meget punktlig og skarpt, hvilket stod i klar kontrast til den afslappede og hyggelige atmosfære, der mødte os, da vi kom frem.

Mandag mødte vi efter aftale kl. 8 om morgenen i receptionen. Her hilste vi på de to andre externs – Amanda fra Canada og Alex fra Østrig – og blev efter lidt tid hentet af den ene af de tre kirurgiske residents, Steve. Vi blev vist rundt på hospitalet og så var det ellers i arbejdstøjet. Den første uge var der orthopædisk kirurgi på programmet, mens ugen stod i bløddelskirurgiens tegn.

Dagene startede kl. 7.15, hvor vi mødte ind i den kirurgiske dog ward for at fodre, lufte, SOAP'e og behandle vores indlagte patienter. Patienterne var delt mellem os fire externs, men ikke mere fast end at vi hjalp hinanden meget. Omkring kl. 8 blev der holdt "morning rounds" sammen med den kirurgiske intern, de to kirurgiske residents i klinik samt den pågældende uges kirurgisk ansvarlige. Her præsenterede vi vores patienter helt som vi lærer det på vores to universitetshospitaler herhjemme og lagde en plan for dagen. Ved 18-tiden (nogle gange senere) blev der holdt "evening rounds" og kl. 20 stod den på de sidste aftenbehandlinger, SOAPS, fodringer og lufteture inden dagen sluttede ved 22-tiden. Vi besluttede os for at dele aftenbehandlingerne mellem os, således vi hver anden dag kunne gå hjem direkte efter evening rounds og få en god nats søvn, da dette hurtigt blev en mangelvare.

Ortopædisk service

I den ortopædiske service er ugen planlagt således mandag, onsdag og fredag er konsultationsdage, mens tirsdag og torsdag foregår i operationsstuen. På konsultationsdagene kom første patient kl. 9. Vi havde på forhånd uddeligeret ansvaret for de forskellige patienter mellem os og brugt morgenen og evt. gårdsdagen på at læse op på journaler. Konsultationerne foregik som regel sådan, at vi hentede patient og klient i venteværelseset, optog anamnese i nærliggende konsultationsrum og derefter bragte patienten op til den kirurgiske resident i de kirurgiske konsultationsrum. Her lavede vi en kort almen klinisk undersøgelse og præsenterede casen, hvorefter den kirurgiske resident lavede den ortopædkirurgiske undersøgelse.

Det primære caseload på UCD udgøres af henvisningspatienter fra omkringliggende klinikker. De fleste cases vi så var derfor allerede forsøgt udredt og ejercompliance rimelig høj ift. videre udredning med CT, MRI og kirurgi. Vi fik derfor som oftest lov til at følge patienterne helt til en diagnose og behandling heraf. Som oftes blev de kirurgiske patienter vi så på konsultationsdagene indlagt samme dag til operation dagen efter eller bragt tilbage på klinikken den efterfølgende morgen. Vi nåede at være med til en række ortopædiske operationer – TPLO, fraktur, trocheoplastik, podoplastik, extirpation af caput femoris, artroskopisk extirpation af FCP m.fl. Vi scrubbede ind og assisterede ved behov på skift, men da vi ofte var 3., 4. eller 5. mand, var det ofte mere lærerigt at være usteril og følge med i operationen på de fladskærme tilkoblet kameraer i operationslamperne, der var indstalleret i alle rum og spørge undervejs. I den ortopædkirurgiske uge var Gareth Arthurs faculty – en helt formidabel formidler. Spørgsmål var ønsket og svaret altid levende og lærerigt. Han gav sig tid til at inddrage os og det var tydeligt, han kunne lide sit fag og det at undervise. Han

kom næsten for sent til sit fly fredag eftermiddag, da han lige ville nå gennemgå ugens radiologiske cases med os.

Bløddelskirurgi

Efter en helt formidabel uge med Gareth, var det tid til bløddelskirurgi med Barbara ... in charge (she's the shit!). Her måtte vi kæmpe noget mere for vores læring, da hun ikke på samme måde som Gareth skabte et inddragende læringsmiljø – tværtimod var det næsten umuligt at høre, hendes guldkorn undervejs i operationerne og spørgsmål blev besvaret kort. Generelt virkede det ikke som om hun interesserede sig så meget for studerende og i den uge, var det derfor primært de to residents, der stod for læringsdelen. Det er de til gengæld også gode til, når man selv engagerer sig i de indeværende cases.

På bløddelskirurgi er ugen organiseret således at der er operationer mandag, onsdag og fredag samt konsultationer de øvrige dage. Vi fik set lidt forskellige (splenektomi, tarmresektion, extirpation af tumores, lukning af inguinal hernie, eksplorativ laparotomi mv.), men den vildeste case var nok en lille hund, der havde pådraget sig en slemt infektion efter rabiesvaccination. Infektionen havde bredt sig i subcutis og forårsaget store abscesser subcutant, steatitis og nekrose af ca. 40 % af hundens overfladeareal.

Praktisk

Og så lidt til de praktiske detaljer, selve externshippet var gratis men vi skulle selv betale alle andre udgifter herunder transport, logi og kost, så vi endte med at bo to forskellige steder i den tilstødende by Blackrock via AirBnB. Påklædningen var stilet herunder kittel i konsultationerne, inkluderende skjorte for mænd. Vi gik til UCD, men der kører ofte busser - bare husk kontanter i lige penge, da de ikke giver tilbage i busserne.

Stemningen på hospitalet er uformel og afslappet, men bærer ligeledes præg af høj faglighed og seriøsitet.

Alt i alt var vores 2 uger i Dublin helt fantastiske! Vi havde så mange spændende cases, lærte sindsygt meget og blev taget rigtig godt i mod. Barbara (she's the shit!) roste os inden vi tog hjem, sagde, de meget gerne ville have studerende fra Danmark igen og opfordrede os til at give det videre til nogle af vores dygtige, engagerede medstuderende. Barbara, det er hermed gjort!

TAG AFSTED hvis I kan – UCD er et skønt sted!

Kontaktoplysninger:

University College Dublin Veterinary Hospital

Roseanne Reddington

Tlf: 353 1 716 6060

E-mail: veterinary.surgery@ucd.ie

Land og sprog: Irland, engelsk

Indlogering: Airbnb

Arbejdsområde: Kirurgi primært, men alle afledte områder som fx imaging osv.

Længde: 2 uger fra 22 maj til 4 juni 2017

Budget:	Sebastian:	Eva-Marie:
Flybillet	1.500	1.500
Kost	2.000	2.000
Logi	3.980	3.980
Forsikring	1.400	1.400
Medicin inkl. vaccine	0	0
Diverse	0	0
I alt	8.880 kr.	8.880 kr.

Externship ved Mälaren Hästklinik i Sverige

Af Elisabeth Alkærsg Høj og Marie Amtkær Bedsted – Årgang 2014

Denne ansøgning er en fælles ansøgning, samt er en fælles udarbejdet rapport gældende for Marie Amtkær Bedsted og Elisabeth Alkærsg Høj. Vi har i fællesskab søgt dette externship hos Mälaren Hästklinik i Sverige og vi har delt alle de udgifter der har været ved rejsen derop og under opholdet i form af kost og logi.

I juli 2017 var vi på et måneds externship ved Mälaren Hästklinik i Sigtuna, Sverige. Mälaren Hästklinik et af Sveriges ledende hesteklinikker indenfor ortopædi, kirurgi og medicin. Mälaren hestehospital består af 4 afdelinger, heriblandt den største i Sigtuna hvor vi befandt os under opholdet. På hospitalet arbejder der ca. 18 dyrlæger og heriblandt både kirurger, ortopædi specialister, hesteodontologer, intern mediciner mfl. Derudover var der 5 interns der alle arbejder i rotationshold, så de kommer igennem både kirurgi, akut modtagning og ambulant afdelingen. Vi arbejdede den første uge fra 7.30 til kl 16.30 eller når der ikke var mere at gøre den pågældende dag, hvilket vil sige at vi nogle dage først var hjemme hen på aftenen hvis der kom noget akut ind. Den efterfølgende uge arbejdede Elisabeth om dagen imens Marie arbejdede om aftenen, og i uge 3 af opholdet byttede vi så. Den sidste uge havde vi igen fælles arbejdstid om dagen på hospitalet.

Igennem de 4 uger roterede vi rundt på de forskellige afdelinger. I den første uge var vi på afdelingen med hospitalets indlagte heste. Her var vi med til alt lige fra den daglige kliniske undersøgelse af alle hestene, morgenmedicinering, bandagering, ilægning af venekateter, rensning af sår, dræne bihuler og hvad der ellers var af cases som skulle behandles.

Figur 1 Bandagering af patienter

I uge 2 og 3 skiftede vi med at have henholdsvis dag og aftenvagter, derudover arbejdede vi også i weekenderne af opholdet. På dagvagterne fulgte man de dyrlæger som tog sig af de indlagte heste samt de patienter som kom ind til f.eks. gastroskopi, endoskopi og andre diagnostiske procedurer. På aftenvagterne fulgte man den intern som havde vagten og det bestod i, at vi medicinere de indlagte heste og var med til at tage os af de akutte patienter som kom ind. Nogle gange var der meget stille og andre gange kom der mange patienter ind.

Figur 2 Her ses vi begge i gang med isætning af vene kateter

I løbet af opholdet havde vi også nogle dage hvor vi var med på operationerne. Vi var så heldige at arbejde sammen med nogle fantastisk dygtige mennesker på MH i Sverige, bl.a. kirurgen Dylan Gory, som ses på nedenstående billede. Han havde en skin graft operation på en unghoppe, som havde fået et stort åbent sår på bagbenet. Her fik vi lov at assistere ved operationen, da der skulles tages hud fra thorax og flyttes ned på det åbne sår på bagbenet, så helingen kunne gå hurtigere og blive pænere.

Inden vi tog afsted var vi meget spændte og fulde af forventninger til opholdet. Vi håbede på at dette ophold skulle give os en masse praktisk erfaring og noget mere "hands on", end vi ville kunne have oplevet ved et tilsvarende ophold i Danmark. Vores forventninger blev i den grad opfyldt, og vi kom hjem med en masse tillært viden og praktisk erfaring, så vi efterfølgende kunne påbegynde 4 år. på veterinærmedicin med en masse gåpåmod og viden på baggrund af alt hvad vi har lært, set og prøvet i Sverige. Derudover fik vi også

Figur 3 Marie assisterer skin grafting operation

lov at opleve hvordan man gør tingene i Sverige, da ikke alt gøres og håndteres på helt samme måde som i Danmark, hvilket også har været virkelig lærerigt.

I starten af opholdet var sproget en anelse frustrerende, da svensk jo minder lidt om det danske, men så alligevel ikke. Det viste sig dog, at vi indenfor de første par uger fik et rimelig tag på sproget, og hvis der opstod sprogproblemer, så tog man den bare på engelsk, så alle kunne forstå hvad der blev sagt.

Hospitalet: Igennem hele opholdet er vi virkelig blev taget godt imod og alle har været søde til at ville forklare og vise hvordan tingene gøres. Vi har det meste af tiden skulle stå på egne ben, men vi har hele tiden fulgt et team som vi kunne få alt den hjælp fra vi havde brug for.

Vi var begge meget fascineret over den høje faglighed der var til stede på hospitalet, ikke nok med at de fleste af dyrlægerne var efteruddannet og specialiseret, så havde de hver fredag morgen en såkaldt "Journals club", hvor de gennemgik relevante litterære reviews/primær artikler inden for et givent område, som blev diskuteret og debateret.

Anbefaling: Vores 4 uger på Mälaren Hästklinik i Sigtuna, Sverige var meget hårde, både pga de meget lange arbejdsdage, samt weekendvagter vi havde, men det har virkelig været det hele værd i forhold til den erfaring vi har fået som virkelig kan bruges nu hvor vi er i gang med MKR kurset på 4. År. Egentligt blev externshippet kun udbudt til en enkelt person, men de havde heldigvis plads til os begge. Vi har virkelig haft meget glæde ud af at være to afsted sammen, både pga at vi kunne hygge os sammen om aftenen når vi havde fri, samt i den ene fri weekend vi havde, men også når der var ting som den ene måske havde svært ved at forstå, men som den anden kunne huske eller havde styr på. Vi havde slæbt en masse faglige bøger med, så vi også kunne bruge tiden til at læse op på nogle ting og repetere det med hinanden. For at søge externshippet skal man helst være på de sidste år af veterinærmedicin udd og vi havde netop afsluttet vores 3. År hvilket betød at det var meget minimalt hvor meget praktisk vi havde haft på studiet, men det kom vi virkelig efter i løbet af de 4 uger og der blev virkelig taget godt hånd om os. Vi kan derfor helt klart anbefale til andre veterinærstuderende at de skal rejse ud, og hvis man er hesteinteressert, så er Mälaren Hästklinik i Sverige et rigtig godt sted.

Kontaktoplysninger:

Mälaren Hästklinisk

Anna Kendall

Tlf: 46 08-592 540 10

E-mail: annak@hastklinik.se

Land og sprog: Sverige, svensk

Indlogering: Vi boede ca 1,5 km fra hestehospitalet på et fælles lejet værelse. Adressen var:
Hagbyholm 105, 19391 Sigtuna

Arbejdsområde: Behandling af hospitaliserede heste

Længde: Opholdet fandt sted i 4 uger fra d. 3 juli 2017 til d. 28 juli 2017

Budget:	Elisabeth:	Marie:
Flybillet	2.000	2.000
Kost	1.600	1.600
Logi	3.000	3.000
I alt	6.600 kr.	6.600 kr.

2 ugers ophold på klinik på Cypern

Af Johanne Engelhard Holm og Audrey Inge Schytz Andersen-Civil – Årgang 2012

Som studerende på sidste år nærmer livet som færdiguddannet dyrlæge sig. Med den begrænsede kirurgiske træning vi får på studiet, ønskede vi begge at forbedre vores kirurgiske færdigheder og havde fundet det perfekte sted: Paphiakos and CCP Animal Welfare, placeret i solrige og lækre sydlige Cypern. Eksotisk men stadig mageligt inde for Europas grænser. Audrey's ophold lå i perioden 22. juli til 5. august, mens Johanne meldte sig til senere, og fik pga. afbud plads fra 15. juli til 29. juli, dvs. vores ophold overlappede med 1 uge. Klinikken er en frivillig organisation, der får sin økonomiske støtte fra private folks donationer og som tager imod sidsteårsstuderende eller færdiguddannede dyrlæger. De har et spay program kørende, hvor gadekatte indfanges, neutraliseres og udsættes igen. Desuden har de et stort animal shelter med katte, hunde, heste og æsler, som er besøgsværdigt. Der er altså rig mulighed for at kastrere og sterilisere katte, men også hunde.

Johanne startede eventyret fra Københavns lufthavn og havde med sig donationer fra Kruuse, noget vi begge havde sørget for at medbringe, da klinikken værdsætter det i høj grad. Efter en mellemlanding i Manchester, landede hun i Paphos lufthavn, som er den absolut tætteste lufthavn da den ligger ved samme by som klinikken. Et alternativ, som Audrey gjorde brug af, er at købe direkte billetter med Norwegian, således at man lander i Lanarca lufthavn og tager en shuttle bus derfra til Paphos lufthavn. En dejlig fordel ved Paphiakos and CCP Animal Welfare er, at de arrangerer transport fra lufthavnen (Paphos lufthavn) til den lejlighed som man bor i under sit ophold. Chaufføren overrækker en konvolut ved ankomst med nøgler til lejligheden, infobrev, navneskilt mm.

Billede 1. Audrey steriliserer en hunkat i operationsrummet for studerende

Lejligheden kan rumme 4 studerende ad gangen og er ganske nydelig, med 2 soveværelser, 2 senge i hvert rum, køkkenfaciliteter, badeværelse, hyggelig stue og en dejlig altan, som har udsigt til byens største kirke og hvor alle frokost og aftensmåltider blev indtaget. Da Cypern har et dejligt varmt klima, finder man hurtigt ud af at sove med blæseren stående ved sengen, da der ikke er aircondition i lejligheden. Lejligheden ligger 5 minutter fra klinikken, og der er også en dejlig og turistet

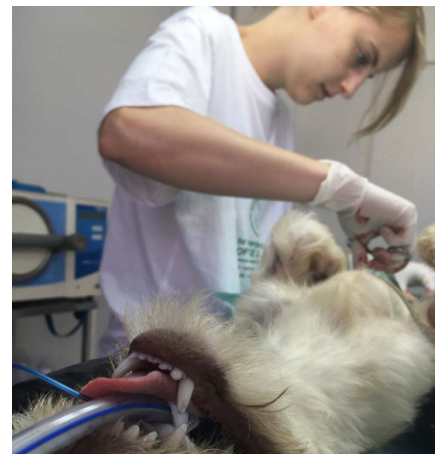
havn ca. 15 minutters gåafstand fra lejligheden. Havnen og promenaden blev besøgt næsten dagligt, da der her er rig mulighed for at spise lækker mad i én af de utallige restauranter, bade i havet, gå langs promenaden og nyde menneskemængden, shoppe i utallige turistshops, sole sig i det gode vejr mm. Ganske kort fra lejligheden ligger ligeledes et stort shopping mall med dejlig aircondition og mange butikker, samt en god og stor fødevarebutik i bunden af centeret.

Vi arbejdede 5 dage om ugen. Johannes første uge på klinikken var sammen med en engelsk pige, der netop var færdiguddannet. Ugen efter, var vi begge på klinikken sammen, og sidste uge var Audrey på klinikken med tre andre engelske piger. Hver mor-

gen startede med medicinering af de indlagte dyr. Dette drejede sig fx om SC injektioner af smertestillende eller antibiotika, indgivning af tabletter oralt, behandling med øre/øjendråber, rensning af sår mm. Dette foregik meget selvstændigt, så var man i tvivl om noget måtte man gribe fat i dyrlægen eller sygeplejersken og spørge til råds. Behandlingerne var nedskrevet på papirjournaler hvor man satte flueben når morgen- og evt. aftenbehandling var udført. Da klinikken var temmelig underbemandet henover sommeren, var det den engelske pige, der selv havde været der en uge, som forklarede hvordan proceduren med kattene i spay programmet foregik. Man hentede kattene i "squeeze boxes", da de er vilde. I et separat "katterum", hvor de studerende kan præparere og operere deres patienter, bedøvede man kattene (Xylazin/Ketamin blanding), gav præoperativ behandling og klargjorde sin patient til operation, hvorefter man steriliserede eller kastrerede katten. Når operationen er overstået, klippes et lille hak i kattens venstre øre, for at signalere at den er blevet steriliseret/kastreret. Det foregik lidt efter det princip, at forrige studerende lærte de nyankomne hvordan man opererede. På den måde fik man meget selvstændigt lov at operere uden opsyn, så hvis man var usikker, stod man selv for at hive fat i dyrlægen, så han kunne vise hvordan han ville gøre. Foruden operationer på kattene, stod det én frit for, om man ønskede at sterilisere eller kastrere nogle af de gadehunde, som klinikken også behandler. De sendes fra det nærliggende shelter hvis de skal neutraliseres eller har en sygdom der skal behandles. Her fik vi selvstændigt lov at præ-

Billede 2. En masse hunde i shelteret

medicinere hundene, klargøre dem til operation (lægge IV kateter, administrere propofol, intubere, klippe, vaske mm.) samt bære ind på operationsbordet, administrere anæstesi og operere, samt være tilstede under opvågningen. Dette gav enormt meget læring, og der var ingen der blandede sig, med mindre man spurgte om hjælp. I gennemsnit fik vi opereret 3 dyr om dagen.

Foruden en masse kirurgisk hands-on, fik vi også lov til at assistere under andre operationer og assisterede i det daglige klinisk arbejde med medicinering, rensning af sår mm. Vi så mange dyr med frakturer grundet trafikulykker, vilde katte, dyr med slangebider, cherry eye og entropion korrektion, amputationer, hvalpe med parvovirus mfl.

Alt i alt gav arbejdet på klinikken altså en stor portion kirurgisk selvtillid, læringskurven var stejl og vi fik oplevet en masse spændende cases. Helt klart en tur der er værd at anbefale!

Kontaktoplysninger:

Paphiakos & CCP Animal Welfare
 Susan Pitkethly
 Tlf: 0035 799773932
 E-mail: Susan_Pitkethly@hotmail.com &
ems@cyprusanimalwelfare.com

Land og sprog: Cypern, Cypriotisk græsk og engelsk

Indlogering: Lejlighed stillet til rådighed af klinikken

Arbejdsområde: Spay & Neuter program og generel assistance på klinikken

Længde: 2 uger fra 23. Juli – 4. August

Budget:	Audrey:	Johanne:
Flybillet	3.455	5000
Kost	1.500	1.000
Logi	1.562 Donation	Donation på 1.562 og depositum på 150 kr.
Medicin inkl. vaccine	2.715	
Diverse		ca. 2.500
I alt	9232 kr.	10.000 kr.

Afrika

SYMCO 2017: En fantastisk rejse og en ny begyndelse

Fælles rejsebeskrivelse for Mai Marie Troelsgaard Fisker, Louise Lemming, Gudrun Hrefna Gudjonsdottir, Sabrina Knudsen og Anne Mette Mathina Nygaard.

Vækkeuret ringede kl. 6.00 torsdag morgen den 29. juni og rejsen begyndte. Som 5 af de 60 heldige internationale studerende, blev vi udvalgt ud af en gruppe på over 270 ansøgere fra hele verden til at deltage i *The International Symposium on Wildlife Utilization* (IWSU) i Sydafrika. SYMCO, som dette symposium bliver kaldt, er et 18 dage langt symposium, hvor ca. 60 internationale og 20 nationale veterinærstuderende tilbagelægger over 3000 km i det smukke nordlige Sydafrika, og med daglige forelæsninger, praktiske aktiviteter, sociale events og lange køreture er hver dag fyldt op til randen. Det er altså en fantastisk mulighed for de wildlife-interesserede, der også elsker fest, farver og nye bekendtskaber. SYMCO afholdes hvert andet år (næste gang i 2019), og man kan orientere sig på deres Facebookside (Symco Onderstepoort) eller deres hjemmeside (www.symco.co.za).

Den første dag gik med en rundvisning på Onderstepoort, som er deres veterinærskole, hvorefter vi kørte i 8 timer for at ankomme til vores første destination. Her fik vi serveret fantastisk mad efter en bevægende forelæsning med Dr. Johan Marais fra "Saving the Survivors" der fortalte om hans arbejde med rehabilitering af hvide næsehorn, som har været udsat for krybskytteri og overlevet. Netop dette års SYMCO havde hvide næsehorn som overordnet tema, og mange af vores forelæsninger og praktiske aktiviteter gik derfor på det. Den helt store overraskelse i relation til dette blev afsløret allerede på dag 2 efter Dr. Marias' forelæsning, hvor vi fik at vide, at vi dagen efter skulle med ud og se afhorningen af næsehorn i et privat reservat - et tiltag nogle ejere af disse dyr gør, for at forhindre krybskytter i at skade deres dyr for hornene. Dag 3 ringede vækkeuret således kl. 5.00 og efter at være blevet inddelt i hold, tog vi over til det team som skulle stå for afhorningen af næsehornene. En halv time efter vi ankom lettede helikopteren allerede med dyrlægen, som med en bedøvelsespil skulle immobilisere næsehornene, og herfra gik det stærkt. Ligeså snart et af næsehornene var blevet lokaliseret, sprang vi op på ladet af nogle biler, og kørte ud mod de angivne koordinater. Når dyrlægen havde ramt næsehornet, landede helikopteren tæt på, og teamet fra jorden begyndte sit arbejde. Indenfor blot 20-30 min efter næsehornet var

Næsehorn immobiliseret i forbindelse med afhorning

blevet bedøvet var det oppe og gå igen, og hornet var blevet savet af. Teamet var ufattelig effektivt, og det var helt utroligt at se, hvordan de arbejdede sammen og satte en ære i at hjælpe disse truede dyr.

Dette var helt klart en af de største oplevelser på turen, men det stopper langt fra her. På dag 5 gik turen mod den længe ventede Kruger National Park, hvor vi boede de næste 3 dage i lejeren Skukuza. Under dette ophold tog vi på *game drives* og fik muligheden for at se dyrene i deres naturlige omgivelser. Vi blev forelæst af Dr. Lin-Mari De Klerk-Lorist i epidemiologi, patologi og håndteringen af tropiske sygdomme i Sydafrika, særligt i Kruger National park, og fulgte dagen efter denne forelæsning op med endnu en immobiliseringsøvelse, hvor en elefant skulle bedøves for at få udtaget nogle blodprøver til et sygdoms-screeningsprogram.

Efter Kruger National Park, bød de følgende dage på endnu flere forelæsninger og praktiske aktiviteter. Vi blev forelæst i bl.a. rehabiliteringen af den truede afrikanske vildhund samt immobilisering, indfangning og håndtering af næsehorn, og igen kom turens tema på banen, da vi besøgte forskellige rehabiliteringscentre inkl. centre som stod for rehabiliteringen af næsehorn og næsehornsunger, som har været udsat for krybskytteri. Det var tydeligt at mærke hvor alvorligt dette emne er i Afrika, da vi blev bedt om ikke at tage billeder samt slå al geotagging fra på vores elektroniske enheder, idet lokaliteten af centrene holdes skjult, for at sikre mod krybskytter så godt som muligt - og geotagging udgør en kæmpe risiko.

En gruppe gnuer bliver skudt med bedøvelsespile inden de skal flyttes til et andet område i forbindelse med avl

På dag 16, ganske få dage før eventyret sluttede, havde vi endnu en praktisk øvelse hvor vi efter en forelæsning der omhandlede brugen af redskaber og geværer ifm. indfangningen af vilde dyr, fik vi mulighed for at prøve dem af selv. Den helt store overraskelse var dog øvelsen i at immobilisere vilde dyr fra helikopter, som dyrlægerne normalt gør selv ude i felten. Udstyret med et gevær, som kunne affyre kapsler indeholdende flåtmidler, blev vi sat op i en helikopter og fløjet ud i busken. Her skulle vi altså forsøge at ramme de dyr, som piloten lokaliserede, således de kunne blive behandlet med flåtmidlet og vi samtidig kunne få øvelsen i at sigte efter dyrene på afstand - og WOW for en oplevelse dét var!

På dag 17, dagen før turen sluttede, blev der om aftenen afholdt en smuk middag hvor vi alle sammen hver især blev givet en opslagsbog til brug i praksis, et diplom og et billede af vores lille familie, som vi var blevet til.

IWSU har eksisteret siden 1986 og afholdes kun hvert andet år. Symposiet der også kaldes SYMCO, er også navnet på den non-profit organisation, som arrangerer turen der er spækket med forelæsninger fra eksperter indenfor vildforvaltning, rehabilitering og management af vilde afrikanske dyr samt praktiske øvelser ude i felten. Denne rejse har uden tvivl øget vores faglighed indenfor dette område af veterinærmedicin, som absolut ikke er udbredt i Danmark, og vi har lært meget om epidemiologi, medicinske lidelser og bevarelse af vilde dyr i relation til Sydafrika. Foruden dette, fik vi også en endnu større forståelse for de problematikker der eksisterer andre steder i verden og udvidede vores horisont ift. potentielle internationale kollegaer. På trods af, at man kan have en idé om hvilke problematikker der er rundt omkring i verden, er det noget helt andet at komme tæt på, se det med egne øjne og snakke med de mennesker som arbejder med det til hverdag. Det er vigtigt huske at fremhæve, at SYMCO også har stort fokus på det sociale og at programmet er tætpakket, inden man ansøger. Man skal være klar på sene aftener, tidlige morgener og på at snakke med alle slags mennesker alt imens man virkelig udfordrer sig selv fysisk og psykisk. Denne rejse har helt klart givet os alle blod på tanden til at søge mere viden på tværs af landegrænser og indgå i internationale samarbejder, og denne rejse er blevet et symbol på en ny begyndelse for os og vores fremtidige virke som dyrlæge.

Alle deltagere på SYMCO 2017, taget på dagen efter vores første praktiske øvelse - afhorning af næsehorn.

Kontaktoplysninger:

University of Pretoria, Onderstepoort, Faculty of Veterinary Science
Naomi Steinberg, Head of Committee
Tlf: +27828866233
E-mail: symco.op@gmail.com

Land og sprog:	Sydafrika, engelsk
Indlogering:	Blandet i løbet af rundrejsen, værelser på campus, sovesale og hoteller, arrangeret af komitéen der stod for symposiet
Arbejdsområde:	Wildlife - conservation and utilization
Længde:	18 dage, 29/6 2017 til 16/7 2017

Budget:	Mai:	Anne-Mette:	Gudrun:	Louise:	Sabrina:
Flybillet	3.551	3.500	3.737	5.592	5.300
Kursusgebyr/kost					
+ logi pakke:	20.700	22.450	20.000	20.000	22.450
Forsikring	-	800	-	-	-
Bankoverførsel	190	-	-	190	-
Medicin inkl. vaccine	2.640	1.800	3.485	3.740	600
Diverse	1.200	-	1.000	3.735	-
I alt	28.281 kr.	28.550 kr.	28.222 kr.	33.257 kr.	28.350 kr.

USA

Rejsebeskrivelsen om 'Summer Dairy Institute'

Af Dinah Lerdahl Holm – Årgang 2009

'Summer Dairy Institute' forkortes SDI i resten af beskrivelsen.

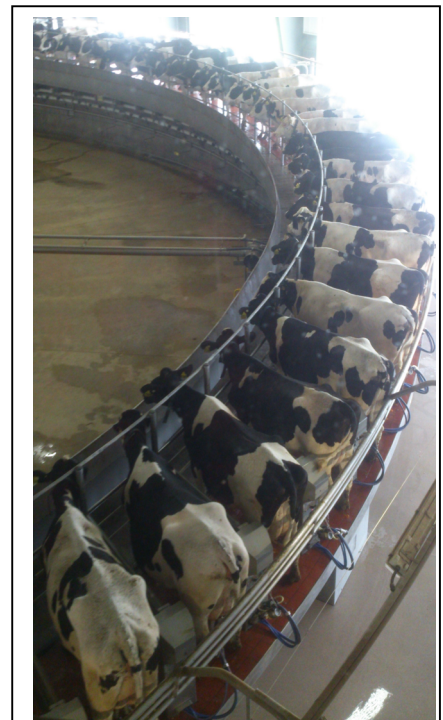
Sted: Cornell Universitet i byen Ithaca, New York, USA.

Summer Dairy Institute: → Kurset er som SDI også selv beskriver for dyrlægestuderende eller nyuddannede dyrlæger som har en særlig interesse for kvæg og et ønske om at komme til at arbejde som kvægdyrlæge.

På SDI bliver alle de gense og relevante emner inden for kvæg gennemgået, for lige at nævne nogle; foder, reproduktion, malkesystemer osv. Underviserne er en blanding af lokale tilknyttet Cornell Universitetet, men rigtig mange kommer 'udefra' og er specialister i USA inden for lige netop det emne. Skoledagene er som hovedregel fra 8-17, med en times frokostpause. Dog skal man være forberedt på, at ved besætningsbesøg skal man sætte hele dagen af, der kan det godt være at man skal være afsted fra kl. 4-18.

Undervisningen: Noget er mere relevant end andet, og man må erkende, at det er ikke alt der er lige brugbart herhjemme da der bliver undervist efter de amerikanske standarder, og deres samfund er bygget op anderledes end vores. Der kommer også til at være gentagelser, dette var primært ud fra at jeg havde taget produktionsdyrsdifferentieringen ('kvægdifferentieringen'). Når det så er sagt, så skal man tage af sted, hvis man ønsker hele pakken og ofte er det jo rigtig godt med gentagelser, det er kun det vigtigste der bliver det og man husker det bedre. En stor del af at være afsted, er også at møde nye mennesker fra andre dele af verden og høre hvordan de gør det, der hvor de kommer fra, man får dermed gode kontakter fra hele verden.

Personalestablen: Personerne omkring kurset er meget motiverede og stolte af dette kursus. De er gode til at lave sociale arrangementer i ny og næ og sørge for at tage sig af gruppen.

Man får set mange køer i USA. Her en besætning med malkekarrusel på over 100 køer i karrusellen.

Fritid: Fritiden og weekenderne bliver præget af gruppen og, hvad man selv har lyst til at lave. Vi var bl.a. på vandreture og deltog i lokale arrangementer. De amerikanske studerende er rigtig flinke til at give et lift i deres bil.

Motivation for at tage kurset: Jeg tror man skal være lidt af en nørd og virkelig gerne ville det med arbejde med kvæg, for at tage af sted. Personligt synes jeg, at det var så fedt at kunne få lov til at nørde inden for mit eget felt og bare blive mødt af andre meget motiverede 'medstuderende'/'kollegaer' med samme interesse.

Ansøgningen: For at kunne komme afsted skal man sende en ansøgning og optages på kurset. Der er omkring 25 pladser. Ansøgningsfristen og andre informationer står inde på deres hjemmeside.

Gruppen: Deltagerne kan være fra hele verden, men hovedvægten er fra USA. På kurset går det op for en, hvor kæmpe stort USA er og dermed, hvor forskellige staterne er. Da jeg med var der deltagere fra USA, Canada, England, Japan, Qatar og mig fra Danmark.

Her ses et billede af hele gruppen, fra en af vores gårdbesøg. Her er besøget på en malkekvægsbesætning med omkring 20 robotter.

Visa: Det visa der skal ansøges om er "ESTA" visa. Dette gøres ved at udfylde et online ansøgningsskema samt betale et mindre beløb. Man skal derefter selv gå ind og tjekke status på visa-ansøgningen. Når den er godkendt er der ikke mere man skal gøre og man er klar til at rejse. Visa'et ligger elektronisk, men jeg havde nu en kopi med af godkendelsen 'just in case'.

Transport: Fly: Jeg fandt flybilletter til JFK lufthavnen i New York, som er et meget besøgt rejsemål og derfor nemt at finde billetter og afgang. Jo tidligere man får bestilt billetter, jo billigere kan turen blive. Det er også muligt at tage et indenrigsfly fra New York til Ithaca, men jeg hørte at dette var dyrt og jeg synes, at det fungerede fint med bus. Bus: Fra New York lufthavn valgte jeg at tage

bussen til Ithaca, det er en bustur på ca. 5 timer. Firmaet hedder Coach USA – Short Line Bus og der kan købes billetter online: <https://www.coachusa.com/>

Valuta: Det bruges amerikanske dollars. Der var ikke problemer med at bruge visa dankort der over. Bare husk at gøre din bank opmærksom på, at du skal rejse og kortet vil blive brugt i udlandet.

Udgifter: Der skal betales 2.500 US \$ per deltager for kurset. Beløbet dækker kost og logi for deltagerne under hele kurset, samt det bruges til at dække nogle af de udgifter der er til undervisere, lokaler, besætningsbesøg osv. SDI går selv ud og finder legater for at komme frem til denne virkelig gode pris for et langt kursus, da udgiften per person er 5.000 US \$.

Tildelingen af legater kan variere fra person til person. For mig har det ikke været let at finde legater til at få udgifterne dækket. Jeg har søgt en del legater, men har kun fået bevilget et (med IVSA vil det blive to legater 😊). Hvis man gerne vil afsted skal man regne med at udgifterne til kursus og transport vil komme til at ligge på omkring 20-25.000 kr. afhængig af valutakursen.

Kost og logi: I forbindelse med kurset bliver der stillet et ”fælleshus” til rådighed, det er en form for kollegie. De fleste af deltagerne boede i dette hus, dog var der nogle lokale som blev boede hjemme. Vi blev indkvarteret på en- eller tomandsværelser. Morgenmad og frokost skal man selv forberede, men der er købt ind til det. I weekenden skal man selv købe aftensmad.

Vejret: Man skal have tøj med til al slags vejr, både lidt koldt vejr og regn, men langt de fleste dage var det høj sol og rigtig varmt. Så skal man selvfølgelig huske tøj til besætningsbesøg.

Personlige råd:

Når du nu er i USA vil jeg som minimum sørge for at have nogle ekstra dage i New York. Denne ikoniske by må man ikke gå glip af når man alligevel skal rejse lige igennem den.

Hvis man har god tid vil jeg anbefale, at man tager nogle ekstra uger og ser New York staten da naturen simpelthen er så flot. Niagara Falls ligger inden for en rimelig afstand til Ithaca og er et flot og populært rejsemål.

Ithaca er simpelthen så flot og det er virkelig en kæmpe bonus til dette kursus at opleve en så fantastisk natur. Her ses Ithaca Falls (billedet til højre) og Campus, hvor det kan ses at Ithaca er et grønt område (billedet til venstre)

Kontaktoplysninger:

Cornell University - Summer Dairy Institute

Paula Ospina

Tlf: 951-306-4117

E-mail: pav5@cornell.edu

Land og sprog: USA, engelsk

Indlogering: Kost og logi var inkluderet i kurset. Det var arrangeret af Summer Dairy Institute.

Arbejdsområde: Kursus i kvægrådgivning (reproduktion, foder, malkesystem osv.)

Længde: 6 ugers kursus - 19. juni til og med 28. juli 2017.

Budget:	Dinah:
Flybillet	5.452 kr.
Kost	Inkluderet i kursuspris
Logi	Inkluderet i kursuspris
Forsikring	927 kr.
Medicin inkl. vaccine	-
Diverse	Kursuspris = 16.443 kr. Visum = 99 kr.
I alt	22.921 kr.

Sydamerika:

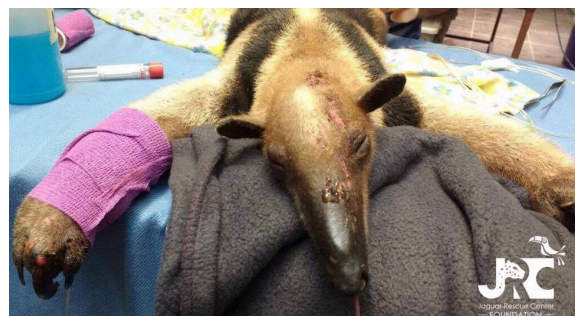
Arbejde og håndtering af eksotiske dyr med veterinær faglighed i Costa Rica

Tenna Sturm Lind Andersen - årgang 15

I januar 2017 bestemte jeg mig for, at jeg ikke skulle spille min sommerferie ved at sidde hjemme og kukkelure. Derfor besluttede jeg mig for at kigge efter nogle rejser, hvor jeg kunne få lov til at arbejde med dyr, som man ikke ser til dagligt, samt noget der ville have veterinærfaglig relevans. På Kilroy fandt jeg en rejse til Costa Rica, hvor turen gik til Jaguar Rescue Center ved den caribiske kyst. Så tre dage efter farma-eksamen havde jeg pakket min rygsæk og havde min flybillet i hånden. Min rygsæk samt håndtaske var primært pakket med donerede veterinærartikler fra KRUUSE, som jeg havde fået igennem KRUUSE udvalget. Så nu var jeg klar til en måned i regnskoven.

Centeret ligger nær en lille kystby der hedder Puerto Viejo, som er fyldt med en rigtig surfer/reggae stemning. Jeg boede hos en lokal udlejer Erick, hvor jeg havde et lille værelse samt delte badeværelse og køkken med nogle af de andre frivillige. Værelset lå små 1,5 km fra centeret, så man kunne nemt cykle på arbejde om morgenen og samtidig se på dovendyrene og aberne i træerne. Derudover boede jeg kun 1 km fra stranden, hvor noget af vores fælles fritid blev brugt på solbadning og ikke mindst fælles volleyball.

Jaguar Rescue Center blev tilfældigvis startet i 2007, hvor biologerne Encar (en af verdens topforskere i primater) og hendes mand Sandro flyttede til Playa Cocles for at få en stille og rolig pension. Pludselig fik de besøg af en lokal, som kom med en baby jaguar, hvis mor var blevet dræbt af nogle bønder. Jaguarbabyen var meget dehydreret og syg og stod desværre ikke til at redde. Men det blev også starten på hele centeret. Siden da kommer både lokale og folk langvejs fra med syge eller forældreløse eksotiske dyr, for at give dem en ekstra chance i livet. Dette får Encar hjælp med fra dyrlæge Fernando Alegre, som gør et fantastisk arbejde på trods af de få midler han har at arbejde med. På centeret findes mange eksotiske dyr, herunder flere fuglearter, reptiler, små katte arter, halvbjørne, primater og ikke mindst dovendyr. Gennemsnitligt kommer der 2-3 tilskadekomme-

Vi modtog Selino en Tamandura mexicana som var blevet påkørt og var super dehydreret og var knap nok i live. Dyrlægen Fernando udøvede mirakler sammen med de frivillige, og i dag vil han snart bliver sluppet ud i centerets release område dybt inde i regnskoven.

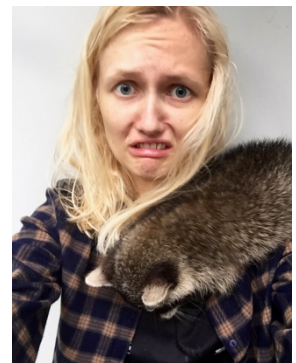
de eller forældreløse dovendyr ind om dagen, og selvfølgelig også andre arter indimellem. Centeret kører udelukkende med hjælp fra frivillige, som arbejder gratis samt turister der besøger centeret. Som frivillig arbejder man hver dag fra 07.30 til omkring 15.30-16.00, afhængig af hvor engageret man er, og der er mulighed for 2 fridage om ugen, hvis man har lyst.

Jeg var lige blevet færdig på andet år og havde selvfølgelig på dette tidspunkt ikke nogle særlige kirurgiske evner, men jeg hjalp til hvor jeg kunne. Mens jeg var der, var vi 4 veterinærstuderende, så vi måtte dele om de opgaver der var. Morgenerne brugte vi på at medicinere de dyr der var syge. Fx. var der en brun pelikan ved navn Marañon, som var kommet ind med en fiskekrog i sin ene vinde, hvilket var næsten helet, men han havde også en infektion i næbbet, som havde skabt et helt hul. Vi måtte derfor fange ham, åbne hans næb og smøre med lokalt antibiotikum, og samtidig udgå selv at blive bidt. Derudover var der under hele mit ophold problemer med abeungerne (brøleaber og kapucinerabe), som både døde med forkølelse samt til tider GI-problemer. Dette skyldes ofte at de er forældreløse, og deres unge alder gør at de ikke har så godt et immunsystem. Vi havde svært ved at finde ud af årsagen, da man ikke rigtig har mulighed for at lave ordentlige blodanalyser i Costa Rica. Prøverne bliver sendt til et laboratorium, som mest beskæftiger sig med menneskeprøver, og de svar der kommer tilbage, er ret vage og uden konklusion. Så hver dag fik aberne en cocktail af lidt af hvert, i håb om at kunne stoppe forkølelsen og for at kunne booste deres immunsystem. Vi havde også en ældre abe der generelt havde det rigtig dårligt. Vi fandt ud af, at den havde en del endoparasitter, og den blev derfor i nogle dage behandlet med Panacur samt andet medicin, for at give den lidt styrke. Vi fik også meget tilskadekommede dyr ind, som fx var ramt af en bil. Desværre hjalp jeg ikke så meget til på det her område, da det mest var de dyrlægestuderende, der var lidt længere end jeg på uddannelsen, der fik den ære. Ikke alle dyr overlevede deres skader, men sådan er det jo. For at de døde dyr ikke skulle dø helt forgæves, fik vi veterinærstuderende lov til at lave obduktioner for at studere anatomen samt for at finde dødsårsagen. De fleste dyr vi obducerede var tre-tåede baby dovendyr, som af en eller anden grund havde en tendens til at omkomme i større grad ift. to-tåede. Det var bl.a. dette vi prøvede at finde ud af ved at undersøge ligene og tage prøver, men ofte kunne vi makroskopisk ikke finde en dødsårsag. Ret specielt fik vi en dag en Taira mår

Dissektion af Taira med store hæmatomer lateralt (dex) efter at være blevet ramt af en bil.

ind, som var blevet påkørt og desværre døde i løbet af natte. Dette var ret specielt, da det ikke er et dyr man ser særlig tit i Costa Rica, da de er ret sky, og derfor et dyr som man sjældent får dissekeret. Det var ret spændende at være med til en af de få dissektioner i verden, som dyrlægen højst sandsynlig vil udgive en journal om. Udover de forventede hæmatomer samt brækkede ribben fandt vi en lille svulstlignende ting i venstre atrium, som vi sendte til en patolog, for at det skulle undersøges nærmere. Dyrlægen ønskede, at vi dyrlægestuderende skulle have nogle opgaver, vi kunne løse under vores ophold. De andre valgte, at lave et projekt om anatomi, men jeg valgte derimod at lave research af hæmatologi og biokemi til en datasamling, som dyrlægen prøvede at lave. Formålet med datasamlingen var, at han en gang i fremtiden ville kunne få mere ud af de blodanalyser og urinalyser han fik tilbage, altså at kunne sammenligne dem med en middelværdi for de forskellige arter og aldersgrupper. Da det vil være for dyrt at lave blodprøver på alle dyr, som kommer igennem centeret, blev jeg nødt til at læse bøger og journaler igennem for at finde forskellige værdier, der ville kunne bruges til formålet. Derudover havde centeret lige fået doneret en inkubator, som dyrlægen ikke havde haft tid til at sætte sig ind i at indstille og i det hele taget at starte. Den ære fik jeg, hvilket var lidt nervepirrende, da den skulle bruges hurtigst mulig til en nyankommet meget ung tukan unge. Når vi ikke havde noget at lave på klinikken, hjalp jeg til med den daglige gang på centeret. Dette indebar rengøring af indhegningerne og centeret, og ikke mindst tage sig af alle dyrene, hvilket absolut ikke var noget jeg havde grund til at klage over. At tage sig af dyrene er for mig lidt som et drømmescenarie: Gåtur med tamanduraen, lege med baby vaskebjørnene, tage i skoven med baby aberne eller bare sidde og holde øje med, at dovendyrene ikke stak af fra det område, de opholdt sig i om dagen. Ved dette knap så veterinære relevante arbejde, lærte jeg dog en helt masse generelle ting om de forskellige arter der findes i Costa Rica. Hvordan man skal håndtere de forskellige arter kan desuden overføres til mange af de dyr, som kan komme i en klinik herhjemme i Danmark. Costa Rica er et fantastisk land, og især i Puerto Viejo området hvor der er knap 100m fra strand til regnskov. Centeret går meget ind for at skulle release dyrene tilbage til naturen, og derfor valgte jeg tage tre dage på deres center "La Ceiba", som lå dybt inde i regnskoven, for at se hvordan dette foregik. Det er en af de få steder i verden, hvor der i regnskoven stadig findes primær skov, og hold da op en oplevelse det var. Inden man tager afsted til Costa Rica, skal man derfor huske, at det er regnskov med over 28°C, når det regner, hvilket ikke er så slemt, så længe man har passende tøj med. Priserne er meget overskuelige her i Costa Rica, og jeg

Her ses jeg med vaskebjørne ungen Kowalski som åå ægte vaskebjørne manér, så skal han føle på alt..

er sikker på, at hvis man ikke køber en pakkerejse som jeg gjorde, så kan man sagtens slippe afsted billigere. Så hvis man ønsker en masse oplevelse, at hjælpe og lære en masse om eksotiske dyr og håndtering af disse, så vil jeg klart anbefale Jaguar Rescue Center. Her er dyrenes velbefindende og velfærd i højsæde, og alle arbejder hårdt for, at dyrene kan komme ud hvor de hører hjemme: I naturen.

Kontaktoplysninger:

Jaguar Rescue Center/Fernando Alegre

Fernando Alegre

Tlf: +506 2750-0710 (Jaguar Rescue Center)

E-mail: fernandoalegre84@gmail.com

Land og sprog: Costa Rica - Engelsk og spansk

Indlogering: Lejlighed/Hostel

Arbejdsområde: Medicinering, pleje, obduktioner, dataindsamling/research og håndtering

Længde: 1 måned i Juli 2017

Budget:	Tenna:
Flybillet	7.083
Kost	2.500
Logi	3.082
Forsikring	1.244
Medicin inkl. vaccine	1.436 (efter tilskud)
Diverse	Volunteer Fee: 2.179
	Tur til La. Ceiba: ca. 1.090
	Transfer + overnatning i San Jose: 2.526
	Cykel: 523
I alt	21.663 (kan gøres meget billigere)

Asien

Frivilligt arbejde med gadehunde i Phuket

Af Line Søs Larsen – Årgang 2013

Efter at bacheloren var i hus, hungrede jeg efter at fingrene i noget andet end bøger. Jeg valgte derfor at tage et år fri fra studiet. En måned blev sat af til at få mig noget praktisk erfaring i smukke, eksotiske Thailand!

Jeg havde lavet en aftale med Soi Dog Foundation. En voksende organisation, som har til formål at hjælpe hjemløse eller tilskadekomne hunde og katte i Asien. Dette gøres blandt andet ved at tage sig af akut syge dyr, som ellers ville dø ude på gaden. Men det gøres også ved aktivt at reducere antallet af uønskede dyr, igennem kasterationer og sterilisationer. Indtil videre er over 150.000 hunde og katte blevet neutraliseret af Soi Dog. Hvilket medførte, at det på en eftermiddag ikke var unormalt, at der blev neutraliseret op til 40 dyr.

Alt dette betød for mig, at der var utrolig mange spændende ting at følge. Med 11 fastansatte dyrlæger, 23 hjælpere, og alle de frivillige, var der altid noget at give sig til. Det erfarer jeg allerede på min første dag på klinikken, da jeg mødte en frivillig ortopædkirurg fra Amerika. Det betød, at jeg allerede her fik lov til at følge med i operationer af knoglefrakturer og luxationer. Det var ikke unormalt, at man på en dag mødte mange forskellige cases, alt fra blodparasitter og hudsygdomme til trafikuheld eller kræftpatienter.

Jeg finder selv kirurgi utrolig spændende, og opsøgte derfor dette mest. En arbejdsdag for mig ville typisk starte kl. 9 med operationer. Hvis der ikke var nogle, så ville man i stedet bruge tiden på at følge med i udredninger eller opfølgninger af patienter. Efter frokosten, stod eftermiddagen som regel på arbejde over i neutraliserings-klinikken. Jeg sørgede for altid at følges med Dr. Eed, som var utrolig dygtig til hendes arbejde, og som altid ville dele ud af gode råd.

Et femur fraktur som efter en 3 timers operation er blevet stabiliseret.

Hvis man var villig til at blive der mindst to uger, ville hun desuden lade en prøve kræfter med kirurgi selv. Jeg fik blandt andet prøvet selvstændigt at fjerne tumorer og suturere for livet løs. Ellers assisterede jeg i alle hendes operationer, fra alt til cystemier og tarmresektioner til ortopædkirurgi af frakturer. Og så kastrerede jeg, når der var tid. Da jeg endnu ikke havde haft MKR, kunne jeg godt mærke, at en barriere skulle overskrides. Der er personale ansat til udelukkende at klargøre patienterne til operationsbordet. Det betød for mig, at imens jeg stod med en patient, ville de komme ind med de næste løbende. I starten var det meget stressende, da man aldrig følte, man fik en pause. Men man fangede hurtigt rytmen, eller også bad man dem liiiiige om at sætte farten lidt ned.

Selve klinikken var delt op i en ny og en gammel del. Den gamle del var der, hvor parvo- og distemper patienterne opholdt sig. Den nye del var sølle 3 måneder gammel, da jeg kom. Det vil sige en top moderne bygning, hvor der bestemt ikke manglede noget! Både nye røntgenmaskiner, genoptræningsrum med vandløbebånd, monitoreringsudstyr. Og - min yndlings-detajle - afspilning af klassisk musik for de indlagte hunde døgnet rundt.

Sproget skulle dog vise sig at blive en lidt større barriere, end jeg først havde forestillet mig. Dyr-lægerne kunne engelsk, men det krævede megen koncentration at forstå dem. Ville man snakke med andre dele af personalet, ville de ofte undskylde mange gange over deres engelsk – for så at finde en, der kunne oversætte. Dette skulle også blive en udfordring udenfor klinikken, da de ansatte på mit hotel til nød kunne forstå mere end ”hello”. Men hey; det gav bare lidt spænding til dagen!

Ikke kun sproget var en barriere. Jeg fandt også ud af, at der var en vis forskel imellem vores kulturer. Da en stor andel af befolkningen i Thailand er buddhister, er der et noget anderledes syn på aflivning, end man kender det i Danmark. Aflivning er ifølge buddhisme uacceptabelt, og dermed

Kattehuset, hvor de katte der skulle adopteres, opholdte sig.

ville en ejer sjældent godkende dette. En problematik, som man også kunne mærke, ville frustrere klinikkens dyrlæger. Ofte ville der blive aflivet i de slemme tilfælde, men med meget diskret tale.

Socialt kom man heller ikke til at kede sig. Da organisationen jo netop hjælper dyr, som ikke kan klare sig selv på gaden, betød det, at mange

dyr efter behandling skulle adopteres. Det betød, at indtil den rette familie var fundet (Som bl.a. gøres over adskillige skype-opkald med den nye ejer), så ville hunden eller katten blive hos os. Dermed var der omkring 400 dyr på stedet. Og det betød jo et stort behov for en masse frivillig hjælp til pleje af dyrene. Der var folk til at lufte dem og nusse dem dagen lang, samt folk til at hjælpe inde på klinikken. På min måned mødte jeg rigtig mange frivillige. Heraf 4 andre dyrlægestuderende, 4 andre frivillige dyrlæger, og over 40 folk til pasning. Hver aften ville nogle af os mødes inde ved Nai Yang Beach; en lille, smuk strand med nogle få restauranter. Her ville vi få noget godt mad, og eventuelt et par øl efter en lang dag.

I weekenderne tog vi som regel ikke ind på Soi Dog, men brugte i stedet tiden på at undersøge området, snorkle, eller slappe af ved stranden.

Thailand er et utroligt billigt land, og hvis man lærer at undgå turist fælderne, kan man få meget billigt mad. Og ikke nok med det er billigt – det er også virkelig lækkert! Jeg fik som regel et måltid til omkring 10-30 kroner.

Soi Dog har desværre ikke råd til at sørge for logi til deres mange frivillige. Derfor skal man selv sørge for et sted at sove. Jeg valgte luksus versionen, og tog et hotelværelse, og endte med at blive rigtig glad for mit valg. Hvis man ønsker, kan man altid være social efter arbejde, men det er også meget rart, lige at kunne lukke en dør og være sig selv, efter nogle lange dage. Der var dog flere, som tog et langt billige valg, og blandt andet valgte at sove i telt.

Om morgenen ville man så mødes ved nogle opsamlingspunkter, og så kørte de en ind på arbejde. Eller; man kunne gøre det ægte Thai stil, og leje en scooter! Jeg valgte at gøre dette, da det gav mig mere selvstændighed, hvis der kom spændende cases senere, så jeg ikke behøvede nå bussen.

Dr. Eed og jeg er i gang med operation af en hund med hofteledsluksation

Alt i alt er Soi Dog et sted, jeg på det varmeste kan anbefale! Dagene kan være hårde, men hold op hvor har det også givet mig megen erfaring og selvtillid, som jeg nu kan tage med mig videre. Så – få pakket den kuffert, og tag et smut forbi Soi Dog!

Kontaktoplysninger:

Soi Dog Foundation

Alicja Izydorczyk

ala@soidog.org**Land og sprog:** Thailand – Thai/engelsk**Indlogering:** Arrangeres selv. Jeg valgte at bo på hotel omkring 10 km fra klinikken.**Arbejdsområde:** Kirurgisk træning og klinikarbejde**Længde:** En måned (11. januar 2017 – 8 februar 2017) fra kl. 9-17 alle hverdage

Budget:	Line:
Flybillet	7.047
Kost	Et lækkert måltid kan nemt findes til 20 kr
Leje af scooter i 3 uger:	1.050
Logi	4.500
Forsikring	940
Medicin inkl. vaccine	2.600
I alt	16.137 kr.

Ikke-støttede rejser

Zanzibar Veterinary Clinic – Worldwide Vets

Af Ann Cholewa Jørgensen, årgang 2014

Jeg tilbragte i løbet af februar, marts og april 2017 i alt otte uger på en veterinærklinik på den Tanzaniske ø Zanzibar. Dette var et ophold arrangeret igennem organisationen Worldwide Vets, der organiserer mange forskellige frivilligophold for færdiguddannede veterinærer samt veterinær- og veterinærsygeplejerskestuderende på alle stadier i deres studier. Jeg valgte netop projektet på Zanzibar, fordi jeg vidste, at jeg allerede ville befinde mig i Afrika, og derudover var deltagergebyret for netop dette projekt ikke af helt astronomiske proportioner. Alle projekter samt deltagergebyrer, ansøgningsblanketter, deadlines mv. kan findes på hjemmesiden: www.worldwidevets.com. Ophold kan også bookes ved at tage direkte kontakt til ZAASO. ZAASO (Zanzibar Animals Affection Society) er en non-profit NGO, der har til formål at uddanne lokalbefolkningen omkring dyrevelfærd, stoppe dyremishandling på Zanzibar og forsøge at tackle det store problem med gadehunde, katte, køer og æsler på Zanzibar. Indstillingen til dyr og dyrevelfærd er af en helt anden karakter på Zanzibar end i Nordeuropa, hvilket afspejler sig i det store antal af løsgående dyr og dårlig velfærd for de fleste lokale dyr.

Jeg fløj på et par timer nordpå fra O.R. Tambo International Airport i Johannesburg til Abeid Amani Karume International Airport på Zanzibar, hvor jeg blev mødt af hollænderen Johanna Maria van den Berg, stifteren af ZAASO, i 30°C varme og omkring 90% luftfugtighed. Jeg troede, at jeg var vant til varme efter tre måneder i Sydafrika, men jeg fandt hurtigt ud af, at Zanzibar var i en kategori for sig! Johanna (kaldet Anna) tog mig med ud at købe ind i Stonetown (en unik oplevelse i sig selv i en så hektisk, overbefolket og tætpakket by), hvorefter vi tog til ZAASO nogle kilometer udenfor Stonetown nær byen Kianga. Her blev jeg indkvarteret i en lille, spartansk indrettet hytte med to værelser, et køkken og en meget svingende el- og vandforsyning. Der er plads til fire studerende på én gang, men da jeg ankom, var jeg den eneste frivillige – der kom dog flere til senere hen. Den hollandske manager Hedda Schijff og den tanzaniske dyrlæge Flavianus Ferdinand (dr. Flavi) gav mig en rundtur på stedet, der huser over 23 æsler, 6 køer, 30 katte, 15 hunde og meget mere. Både Hedda, Anna og dr. Flavi taler flydende engelsk, mens resten af de ansatte (lokale fra Zanzibar) taler swahili eller masai – hvilket der er masser af mulighed for at lære, hvis man tager initiativ og viser interesse for sproget.

Selve klinikken er meget simpel, den består af ét rum til opmagasinering af udstyr og en udendørs overdækket terrasse, der agerer som venteværelse, konsultationsrum og operationsstue. Der er meget begrænset adgang til diagnostiske faciliteter på klinikken, der er den eneste veterinærklinik på Zanzibar. Blodprøver skal sendes med færge til Dar es Salaam eller Arusha på fastlandet til undersøgelse, og hvis der skal tages røntgen skal både ejer og dyr sendes til Arusha – hvorfor det ikke er underligt, at de færreste vælger at få taget røntgen eller blodprøver. Derfor foregår meget diagnostik ud fra erfaring, mønstergenkendelse og diagnostisk behandling – det er ikke de finere diagnostiske metoder man skal komme derned for at lære noget om. Der er dog masser af mulighed for at få erfaring med operationer (mest kastration af kat og hund), der udføres i ejers eget hjem eller på terrassen på klinikken. Der er specielt masser af katte, man kan ”øve sig” på, da Hedda sammen med dr. Flavi og de frivillige tager ud og indfanger vilde katte fra street food markeder eller fiskemarkeder, behandler eventuelle skavanker, neutraliserer dem og sætter dem tilbage efter endt heling. Sådanne ’spay and neuter campaigns’ afholdes også på forskellige resorts, som beder ZAASO om at komme forbi en hel dag og neutralisere så mange katte på deres ejendom som muligt – min personlige rekord er 7 sterilisationer på én dag.

Hverdagene ved ZAASO består som oftest af udkørende klinik om formiddagen, hvor begge ender af øen besøges i bil. De fleste betalende klienter er internationale tilflyttere til Zanzibar, som har bragt dyr med sig hjemmefra eller adopteret dem efter bosættelse på øen. Det meste af arbejdet består under disse besøg af vaccinationer, rådgivning om pasning og pleje, udredning af medicinske problemer og behandling af disse, samt evt. udførelse af neutralisation af hund og kat. Eftermiddagene går oftest med operationer hjemme på klinikken, hvor der er god tid til øvelse og forbedring af færdigheder. De fleste hverdage arbejder man ca. fra kl. 9-17, nogle gange længere afhængigt af, hvad der dukker op. Om lørdagen afholdes charity clinic ved ZAASO, hvor de lokale kan komme med deres dyr (køer, hunde, geder, aber, mv.) og modtage (næsten) gratis behandling af større og mindre skavanker. Der gives mange vitaminindsprøjtninger, ivermectinbehandlinger, amitraz-bade og meget andet på disse dage, hvor også de lokale unge, der læser Animal Health and Agriculture kommer og hjælper til og får praktisk erfaring med dyrehåndtering og injektionsteknik (eller hjælper dig med injektion af vrantne køer, hvis du aldrig selv har prøvet det før!). Igennem dette arbejde og den tætte kontakt til lokalbefolkningen videreformidles information omkring vigtigheden af dyrevelfærd og værdien af at have dyr, der trives. Der foregår også et stort uddannelsesarbejde i forhold til de adskillige lokale ansatte, der igennem deres arbejde med dyrene lærer om dyrevelfærd og skaber tætte bånd med dyrene, der bor hos ZAASO, hvilket bidrager til opbygningen af en større

forståelse for dyrenes behov og velfærd. Denne information spreder sig langsomt til resten af lokalbefolkningen og skaber støt bedre velfærd for dyrene over hele Zanzibar på en organisk og effektiv måde.

Jeg havde inden mit ophold ingen kirurgisk erfaring (jeg havde afsluttet bacheloren), men jeg kom der fra med masser af kirurgiske selvtillid og meget grundig øvelse i kirurgisk kastration/sterilisation samt anæstesi af både hund og kat, som jeg helt sikkert vil drage nytte af senere hen i studiet. Der var også god mulighed for at lære om tropiske sygdomme, samt ændringer i normalfysiologi for dyr, der lever i tropene sammenlignet med herhjemme. Desuden fik jeg også erfaring med at håndtere og injicere store husdyr, hvilket jeg aldrig havde prøvet før. Jeg fik under mit otte ugers ophold udført over 30 neutralisationer af hund og kat, amputeret forbenet på en kat, fjernede TVT-tumores fra en hunhund samt assisteret ved en myriade af andre operationer. Det skal bemærkes, at jo mere initiativ og interesse man udviser, jo mere får man lov til at gøre og tage del i – det er op til en selv at få så meget som muligt ud af sit ophold!

Zanzibar er en fantastisk ø, med masser af muligheder for at gå på eventyr. Af de helt store kan nævnes Stonetown tour, besøg i Jozani Chwaka Bay National Park, spice tour på en af de mange krydderifarme på Zanzibar, Full Moon Party på Kendwa Rocks, udflugt til Prison Island samt besøg på de mange markeder og museer der findes overalt i Stonetown. Desuden kan man som oftest for et mindre beløb få lov at benytte sig af forskellige hoteller og resorts faciliteter for en dag, så man kan nyde en dejlig fridag eller eftermiddag på de hvide sandstrande ved det lyseblå hav. Den offentlige transport med små busser (dala dala'er) kan være intimiderende første gang, man gør brug af den: ingen konduktører taler engelsk, der er ikke særlig meget plads, og chaufførerne kører som en brækket arm. Men det er helt sikkert en spændende og anderledes oplevelse, det er rigtig billigt og kan helt sikkert anbefales! Der skal for kvinder tages hensyn til, at Zanzibar er en muslimsk ø, og lokalbefolkningen ser helst, at skuldre og knæ er dækkede til, når man er ude i offentligheden (resorts undtaget).

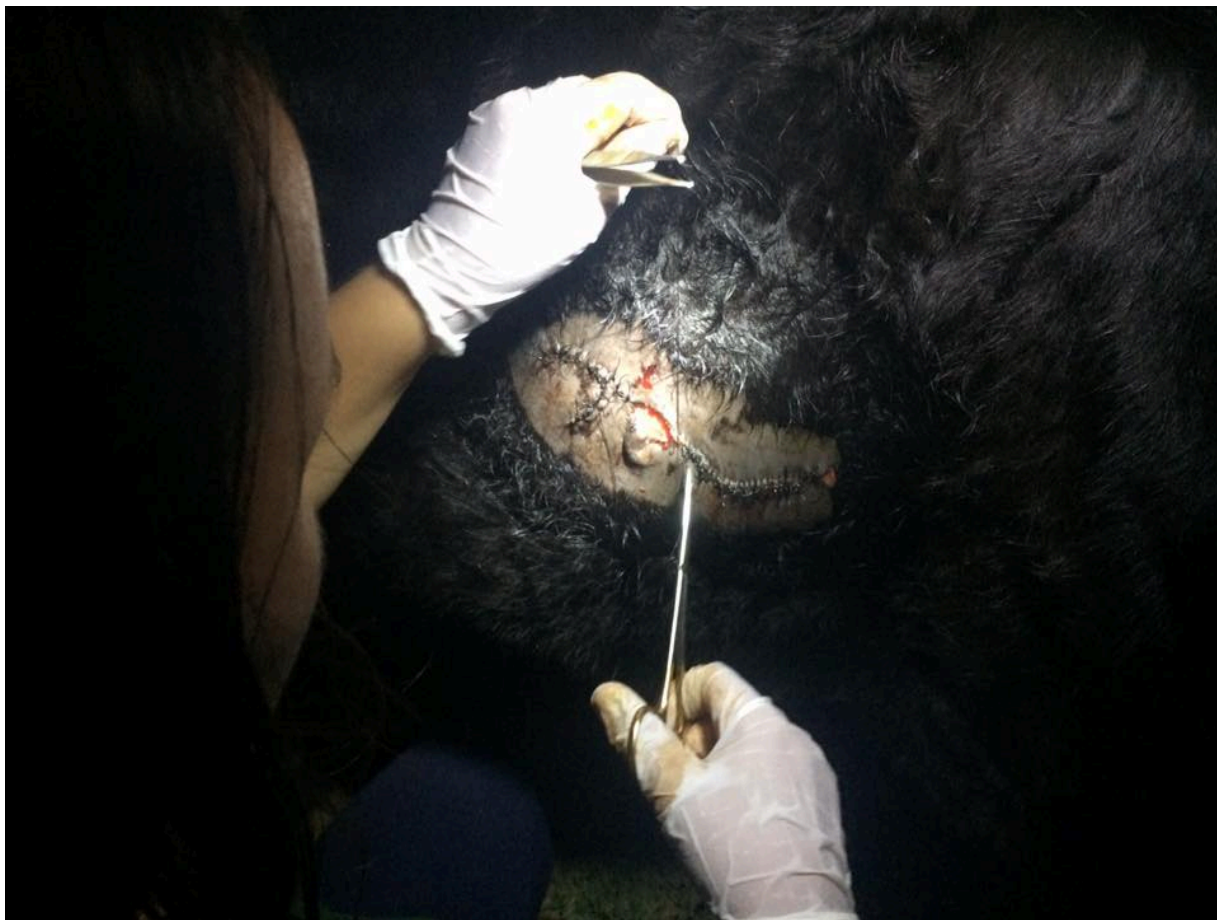
Hvis man er ude efter et meget stort kulturchok, masser af kirurgisk erfaring og selvsikkerhed, samt en masse hyggelige oplevelser med lokale og internationale studerende fra andre lande, så kan et ophold ved ZAASO helt sikkert anbefales.

IV-væskebehandling af dehydreret hund i klinikken

Tre dyrlægestuderende og en VSP-studerende arbejder hårdt under en spay and neutur campaign på et resort – 16 katte blev neutraliseret, inden dagen var omme.

Et stort sår på en kalv syes sammen i lommelygtens skær

Gedekid får fjernet gips efter heling af fraktur. Ingen sav forefindes til dette formål, det må gøres med håndkraft.

Ung kat til opvågning efter forbensamputation. Trives nu i bedste velgående.

En af mange dejlige solnedgange på Zanzibar

Kontaktoplysninger:

Zanzibar Animals Affection Society, dr. Flavinus Ferdinand
Hedda Schijff
Email: zaasokianga@hotmail.co.uk
Tlf: +255 (0)77 784 2823

Land og sprog: Zanzibar - Engelsk og swahili

Indlogering: On-site indlogering i hytte

Arbejdsområde: Medicinsk og kirurgisk veterinært arbejde med smådyr og store husdyr under supervision af uddannet dyrlæge

Længde: 8 uger, 28 februar til 25 april 2017.

Budget:

Flybillet

Ann:

7.709 kr.

Kost	1,500 kr.
Logi	12,234 kr.
Medicin inkl. vaccine	3000 kr.
Diverse	2.000 kr.

I alt 26.466 kr.

Vores afvisning af denne ansøgning er foretaget på baggrund af, at ansøgningens formalia ikke kan godkendes, da et af vores krav er at rejsebeskrivelsen maksimum må fylde 3 sider og billederne skal indgå i disse 3 sider. Rejsebeskrivelsen er desværre derfor blevet for lang.

Følfabrikken i Holland

Skyldning af en hoppe, embryoet skal forhåbentligt følge med ud i denne proces

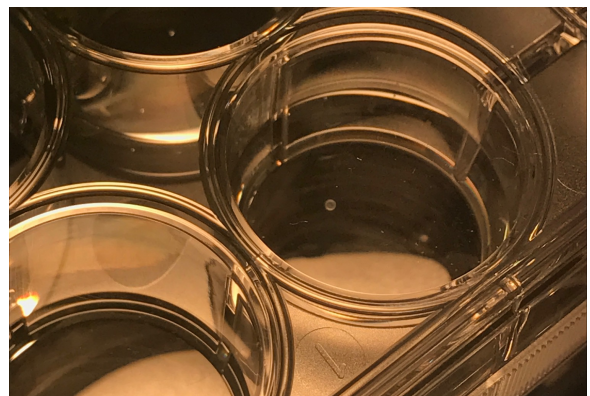
Sara Regårdh, årgang 2016

Jeg har brugt to uger i Oosteind i Holland ved Dier-N-Artsen, som er en moderne klinik hvor 4 dyrlæger arbejder på fuldtid med hest, 5 dyrlæger arbejder på fuldtid med kvæg og 5 dyrplejere arbejder. Det er i hovedtræk en mobil praksis, og det involverer alle mulige besøg, såsom tandundersøgelser, vaccinationer, kastrationer, akutsygepleje etc. De har en mindre klinik udstyret med OP-sal, røntgen, ultralyd, en blød og en hård volte samt 5 bokspladser. Jeg har hovedsageligt brugt min tid sammen med hestedyrlægerne, hvor de alle sammen har et område som de er mere eller mindre specialiserede i. Jeg valgte at tage turen til Holland,

fordi de i lang tid har været foran, når det kommer til sportsheste og avlen af disse, noget jeg er meget interesseret i. Under min tid ved Dier-N-Artsen har jeg brugt stor del af min tid sammen med dyrlæge Rijk-Jan Pleijter i hans arbejde med embryotransfer og inseminering, som er hans varemærke, ved van Olst Sporthorses i nærheden af Breda. Embryotransfer er en forholdsvis ny teknik kommercielt, og den fik sit gennembrud for ca. 10-15 år siden. E.T har sine store fordele ved, at man kan bruge kvalitetshopper til avlen uden at bryde stævne-karrieren og tage hoppen ud af træning for siden at skulle genoptræne den til samme niveau igen.

Men det er en følsom proces og intet efterlades til tilfældigheder. Det betyder også meget tidlige morgener og sene aftener for at ultralydsscanne hoppen og inseminere på det præcis rigtige tidspunkt, for at skylle hoppen på det rigtige tidspunkt og for at overføre embryon i den påtænkte ”surrogat-mor” på det rigtige tidspunkt, timing er A og O i denne industri.

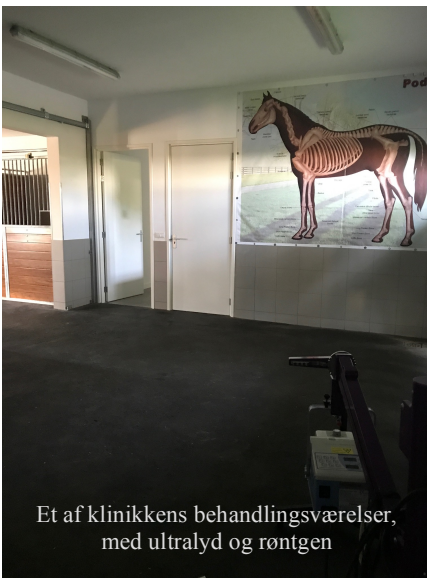
Embryotransfer har helt klart været en central del af mit ophold i Holland, men der har også været tid til

Et embryo i det rigtige medium igang med at forberedes for at blive placeret i en modtager-hoppe (den lille runde plet i højre skål)

Embryo på vej ind i den påtænkte modtager-hoppe, et meget afgørende tidspunkt

Et af klinikkens behandlingsværelser, med ultralyd og røntgen

Foran en stor moderne malkekvæg-stald

mere end det. Især har jeg deltaget i en hel række halthedsundersøgelser og efterfølgende billeddiagnostik, hvor der oftest bliver mange spørgsmål og diskussioner om forskellige behandlinger, deres fordele og evt. ulemper. En af mine dage brugte jeg sammen med en af deres kvægdyrlæger, hvor vi afhornede 10 kalve og havde almindelige besætningsbesøg.

Mit ophold i Holland har givet mig en grundlæggende forståelse for en fremragende sportshesteavl, og de muligheder og begrænsninger som kommer med. Det har givet mig et indblik i, hvordan avl på allerhøjeste niveau foregår og hvor stor og afgørende rolle dyrlægerne har i denne. Det har også givet mig praktiske færdigheder i hvordan drægtighedsundersøgelser og embryo-transfer foregår. Jeg har selv arbejdet en del i laboratoriet med mikroskopet og hjulpet, når hopperne skal spoles og insemineres. I det almindelige klinikkarbejde har jeg assisteret dyrlægerne ved forskellige undersøgelser, og det har indeholdt alt fra at holde ben, til at hjælpe ved kastrationer, kolikbehandlinger og give forskellige injektioner.

Jeg synes selv, at jeg har fået en større forståelse for det daglige arbejde fra en veterinærfaglig synsvinkel, når det kommer til toppræsterende heste på et høj sportsligt niveau og et indblik i, hvordan jeg selv vil arbejde i fremtiden.

Sproget har været udfordrende, da jeg selv ikke taler hollandsk. Dyrlægerne og en del dyreejere har alle været gode til at tale engelsk, men nogle gange følte jeg, at jeg gik en smule glip af kundekommunikationen, som sker direkte imellem dyrlæge og heste-ejer.

Det bedste med rejsen har været den tætte kontakt, jeg har haft med dyrlægerne og at kunne få direkte feedback på det, jeg ser og det jeg synes, selvfølgelig har det også været fantastisk at se så

mange flotte og gode heste, og møde nogle af verdens mest fremtrædende hingste i dressuravlen (fx Negro, Painted Black og Everdale), man kan intet andet end at blive lidt ”heste-starstruck”.

Kontaktoplysninger:

Dier-N-artsten
Rijk-Jan Pleijter
Email: info@diernartsen.nl
Tlf: +31162748062

Land og sprog: Holland - Engelsk, Hollandsk

Indlogering: På klinik

Arbejdsområde: Fertilitet, embryotransfer og inseminering på hest, generell sygepleje såsom halthedsundersøgelse, mindre operationer, akutmedicin

Længde: 22/8-3/9 2017

Budget:	Sara:
Flybillet	1.093 kr. For flybillet + 270 for tog og bus
Kost	1.654 kr.
I alt	3.017 kr.

Vi har fået rigtig mange gode ansøgninger i år, men vi har desværre ikke mulighed for at give alle ansøgere et legat i år, hvorfor denne ansøgning er blevet valgt fra, selvom det var en spændende rejse.

Kirurgikursus i Rumænien

Lea Hau Andersen, Mia Trein Andersen og Julie Holten Møller – årgang 2013 (afsluttet første år på kandidaten inkl. Smådyrsrotation).

Center of Hope er et dyrehospital i Rumænien, hvis mission er at mindske antallet af gadehunde og katte via kastrationer og sterilisationer samt hjælpe den fattige lokalbefolkning med behandling af deres syge dyr. Vi valgte at tage af sted både for at støtte hospitalets mission samt at forbedre vores kirurgiske færdigheder og blive mere selvsikre på selv at kunne kastrere og sterilisere, når vi engang er færdiguddannede. Vi bookedede vores kirurgikursus i midten af februar '17, og var pga. en lidt udfordrende kommunikation med vores kontaktperson Dr. Aurelian Stefan lidt nervøse over, hvad der ventede os i Rumænien. Alle vores bekymringer blev dog gjort til skamme, da vi ankom til lufthavnen. Vi blev hentet af Aurelian i Otopeni Airport i Bukarest, og kørte de ca. 30 min. til dyrehospitalet. Herefter blev vi indlogeret og mødte hospitalets personale, som alle var meget imødekommende og hjælpsomme. Om aftenen fik vi en teoretisk introduktion til operationsprocedurerne. Den første dag øvede vi suturering på kadavere om formiddagen, og så de tilknyttede veterinærer udføre kastrationer og sterilisationer om eftermiddagen.

Dr. Petrisor Stefan (Pepe) hjælper til under operationerne ved spørgsmål.

Styr på opvågningen af dagens patienter.

Dagene herefter gik med at udføre operationer og hjælpe til under forberedelsen af patienterne samt opvågning. De første operationsdage fik vi meget hjælp fra de dygtige og tålmodige dyrlæger (primært Aurelian og hans bror Petrisor), men vi blev hurtigt mere selvstændige og kunne til sidst foretage sterilisationer og kastrationer på både hund og kat uden hjælp overhovedet. Hvis der opstod komplikationer i

forbindelse med et indgreb, var dyrlægerne gode til at bevare roen og hjælpe os videre, hvilket betød, at vi følte os i meget trygge rammer. Vi udførte også operationer i weekenden, men var lørdag aften en smuttur på sightseeing i Bukarest.

Vi var typisk i gang i klinikken fra kl. 9 om morgenen til 16 om eftermiddagen uden egentlige pauser. Antallet af patienter hver dag varierede fra 12-38. De travleste dage var der ikke mulighed for at hjælpe så meget til med forberedelsen af patienterne, men i løbet af vores ophold har vi alle fået øvet ilægning af venekatetre, intubering og generel klargøring af patient inden operation.

Det kirurgiske faglige niveau på hospitalet var højt, og vi mener klart, at vi kan bruge vores tillærte færdigheder i smådyrspraksis herhjemme. Vi har i løbet af de 2 uger udført ca. 35 operationer hver inkl. drægtige og tæver i løbetid.

Den eneste ulempe ved stedet er placeringen i en meget lille landsby uden indkøbsmuligheder eller seværdigheder. Vi var derfor afhængige af kørsel fra de ansatte, som dog var flinke til at køre os, når vi skulle handle ind eller opleve noget andet end hospitalet. Hvis vi ikke havde haft hinandens selskab om aftenen på hospitalet, havde det været en lidt kedsommelig affære. Alt i alt har vi lært rigtig meget af at være afsted, og kan klart anbefale det til andre.

Kontaktoplysninger:

Dr. Aurelian Stefan, DVM

Telefon: +40721951774

E-mail: aurelian@wave.vet

Adresse:

Center of Hope

Strada Teiului 1

Piteasca 077100, Ilfov

Romania

På udflugt med Aurelian

Link til “Veterinary Training Camp” (hvor tilmelding foregår), “Center of Hope” samt videoreportage fra dyrehospitalet.

www.veterinarytrainingcamp.com

**Vær opmærksom på, at tilmelding og betaling af kurset kan kræve kontakt med banken pga. spærring af dit kreditkort.*

www.romaniaanimalrescue.org

<https://www.facebook.com/GreenWorldTVUK/videos/1796095217348011/>

Land og sprog: Rumænien, kommunikation foregår på engelsk. Personalet på hospitalet taler godt engelsk, men det er svært at kommunikere med folk uden for hospitalet.

Klinikken: Klinikken er nyopført i 2017, og alt ser derfor spritnyt ud. Klinikken er moderne udstyret og har ultralyd, digital røntgen mm.

Indlogering: Lækre værelser med fuldt opredte senge på dyrehospitalets førstesal med toilet, bad og altan samt et stort fælleskøkken. Adgang til internet og vaskemaskine.

Arbejdsområde: Kastration og sterilisation af hunde og katte fra dyreinternater samt lokalbefolkningen, som del af Center of Hopes målsætning om at sænke antallet af gadehunde- og katte. Træning i forberedelse af patient før operation, monitorering og opvågning – tilpasset hvad man selv ønsker at blive bedre til.

Længde: "Veterinary training camp" er 1 uge lang, men vi forlængede efter aftale med Dr. Aureli-an Stefan til 14 dage uden ekstra betaling. Vi var af sted fra d. 20/8-2/9 2017.

Medbring: Eget kliniktøj og klinikudstyr som fx stetoskop. Hospitalet er glade for alle donationer, og vi havde derfor medbragt udstyr fra kruuse-udvalget.

Budget

Pr. person

<i>Kursuspris</i>	8.690 kr.
<i>Flybillet/transport</i>	1.538 kr.
<i>Kost</i>	300 kr.
<i>Logi</i>	0 kr.*
<i>Forsikring</i>	0 kr.**
<i>Medicin inkl. vac-ciner (rabies)</i>	2070 kr.
<i>I alt</i>	12.598 kr.

* Logi er inkluderet i kursussen.

** Vi havde ikke brug for at tilkøbe yderligere forsikring ud over vores normale årsrejseforsikring.

Kontaktoplysninger:

Center of Hope
Strada Teiului 1
Piteasca 077100, Ilfov Romania

Dr. Aurelian Stefan, DVM
 Telefon: +40721951774
 aurelian@wave.vet
 spitalvete@gmail.com

Land og sprog: Rumænien, Engelsk

Indlogering: Værelse på hospitalets 1. sal.

Arbejdsområde: Kastration og sterilisation af hunde og katte fra dyreinternater samt lokalbefolkningen, som del af Center of Hopes målsætning om at sænke antallet af gadehunde- og katte. Træning i forberedelse af patient før operation, monitorering og opvågning.

Længde: 14 dage fra d. 20/8-2/9 2017

Budget:	Lea:	Julie:	Mia:
Flybillet	1.538 kr.	1.538 kr.	1.538 kr.
Kursuspris	8.690 kr.	8.690 kr.	8.690 kr.
Kost	300 kr.	300 kr.	300 kr.
Logi	0 kr.*	0 kr. *	0 kr.*
Forsikring	0 kr.**	0 kr. **	0 kr. **
Medicin inkl. vaccine	2070 kr.	2070 kr.	2070 kr.

I alt **12.598 kr** **12.598 kr.** **12.598 kr.**

*Logi er inkluderet i kursusprisen.

** Vi havde ikke brug for at tilkøbe yderligere forsikring ud over vores normale årsrejseforsikring.

Vi har fået rigtig mange gode ansøgninger i år, men vi har desværre ikke mulighed for at give alle ansøgere et legat i år, hvorfor denne ansøgning er blevet valgt fra, selvom det var en spændende rejse.

2 ugers kliniktræning i Thailand, sommer 2017

Camilla Fredløv Højris Hansen og Amalie Speitzer, årgang 2015

Vores søgen på det perfekte praktiksted: Vi har altid haft en stor lyst til at rejse i forbindelse med studiet og til at komme ud og benytte os af nogle af de færdigheder, vi allerede har lært på skolen, men også fra vores tid i praktik. I vinteren 2016 gik vores jagt på det perfekte praktiksted i udlandet i gang. Vi havde bestemt os for at rejse et par uger sammen i sommerferien 2017, hvilket også ville være en god afslutning på vores 2. år på studiet sammen. Vi søgte først bredt inden for Europa, men uden held, hvorefter vi udvidede vores søgeradius til Asien, nærmere bestemt Thailand. Her kom vi i foråret 2017 i kontakt med Baan Unrak Thai Animal Sanctuary, der ligger i Sangkhlaburi i det nordvestlige Thailand. De er aktive på de sociale medier bl.a. Facebook og Instagram. Stedet er både et internat og klinik samlet, hvor der bor over 40 hunde af gangen. Internatet har eksisteret siden 2007 og lever udelukkende af donationer. De dedikerede frivillige og ansatte på internatet arbejder med at øge dyrevelfærden i området som det primære mål, og telefonerne til klinikken er åbent hele døgnet rundt. Da der ikke findes andre veterinære klinikker i området, og den nærmeste ligger 3 timer væk i bil, er mange lokale beboere afhængige af den hjælp, klinikken kan tilbyde dem.

Ankomst, indlogering og klinikken: Vi aftalte med Baan Unrak Thai Animal Sanctuary, at vi ville

Amalie lægger venflon på en patient.

ankomme og starte vores arbejde den 17/7-2017 og afslutte arbejdet samt rejse hjem til Danmark den 31/7-2017. Da vi efter mange timers rejsen ankom til Sangkhlaburi, hvor internatet ligger, blev vi hentet af Denise, der er manager på stedet. Hun kørte os først hen til ”frivillig-huset”, hvor vi blev indlogeret sammen med 7 andre frivillige. Huset ligger et par hundrede meter fra klinikken og er sparsomt, men fint indrettet med udendørskøkken, udendørs bad, indendørs bad, 5 soveværelser og et fællesareal til spisning etc. Under køkkenet er der bygget katteløbegård, hvor husets katte opholder sig, og desuden bor der 4 hunde i huset, så man er altså hele tiden omgivet af skønne dyr. Efter indlogering, gik vi ned på klinikken, hvor vores første arbejdsdag startede. Da

vi var de eneste veterinærstuderende på stedet, fik vi lov til primært at være i klinikken og assistere dyrlægen Chloe, som også arbejdede frivilligt på stedet. Klinikken var sparsomt indrettet og kun med de mest nødvendige ting som fx kanyler, katetre, bandage, medicin (hvoraf det meste var over

dato), basale kirurgiske redskaber etc. Desuden var der ét bord at undersøge dyrene på samt til brug til operationer. På den anden side af ”konsultationsrummet” var der desuden indrettet med kattebure, seler, mundkurve, computer, vask og hvad man ellers måtte have brug for i en klinik.

Vi mærkede også hurtigt i løbet af dagene, at det var et meget primitivt sted, vi var kommet til. Fx kunne strømmen gå flere gange i løbet af dagen grundet enorme regnbyger og uvejr, og så blev arbejdet ellers indstillet, indtil strømmen kom igen.

Selve arbejdet: Vores primære arbejde bestod i at assistere dyrlægen ved operationer og konsultationer samt ”overtage” dyrlægens job på de dage, hvor hun havde fri. Vi hjalp til med mange spændende ting, blandt andet intubering, monitorering af anæstesi/væske/medicin, anlægning af venflon mm. Vi hjalp også til med mere basale opgaver som flaskefodring af killinger, gåture med internatets hunde, rengøring af bure, fodring af alle hundene og meget mere. Det var altså meget varieret og spændende arbejde, så dagene gik hurtigt. Når man arbejder 6 dage på klinikken/internatet, har man én fridag, men vi benyttede os ikke af vores, da vi ikke havde ligeså lang tid som mange frivillige normalt har på stedet. Vi lærte rigtig meget af dyrlægen på stedet, og vi fik lov til at have meget mere hands on, end vi nogensinde havde turdet håbe på. Vi mærkede også hurtigt, at vi blev mere selvsikre i de forskellige teknikker, hvilket helt sikkert også gav os mere blod på tanden til fremtidigt klinisk arbejde.

Kontaktoplysninger på stedet:

Baan Unrak Thai Animal Sanctuary

Manager Denise Emsley

Tlf: (+66) 0988 713 154

Email: info@thaianimalsanctuary.com

Generelle oplysninger om stedet:

Der tales engelsk blandt de frivillige samt thai blandt de thailandske ansatte og lokalbefolkningen. Der er mulighed for at blive indlogeret i frivilligehuset til 100 bath (cirka 19 dkk) om dagen, hvilket inkluderer gratis vegansk/vegetarisk frokost (og rester til aftensmad) fra den lokale skole, der ligger lige overfor fri-

Camilla lytter på hjertet på en indlagt patient. Hvalpen ved navn ”Jet” overlevede, hvad dyrlægen mente var parvo-virus.

villigehuset. Man kan på stedet både arbejde som generelt frivillig, hvor man varetager den daglige pasning af internathundene samt rengøring, eller man kan være frivillig som ”vet professional” eller ”vet student”, hvor man primært arbejder med opgaver i klinikken, når der er mulighed for det. Der er ikke noget krav om, hvor lang eller kort tid, man kan være frivillig, hvilket er super fedt, hvis man bare gerne vil på en kort tur som os eller måske tage et helt år ud til at arbejde i.

Anbefaling: Vi fik fuldt udbytte af vores 2 uger i Thailand, og vi er ovenpå oplevelsen ikke et sekund i tvivl om, at det var den helt perfekte rejse for os. Vi fik både styrket vores skills og selvtillid, vi udvidede vores sociale kompetencer og oplevede, hvordan en klinik også kan drives, når man har meget få midler, men meget dedikerede mennesker til rådighed. Baan Unrak Thai Animal Sanctuary er et perfekt sted at tage hen lige meget hvilken årgang, man læser på, da der er noget at lære for alle. Man føler sig enormt tryk på stedet, og alle tager hensyn til hinanden. Stemningen mellem de frivillige er rigtig god, og der blev arrangeret sociale aktiviteter uden for arbejdstiden for at ryste os mere sammen. Mange frivillige havde været på stedet i længere tid, og andre havde været der optil flere gange. Stedet er helt fantastisk og gør en kæmpe forskel for rigtig mange dyr og mennesker i det nordvestlige Thailand. Vi kan derfor kun anbefale, at man springer ud i det og tager afsted. Det bliver helt sikkert en oplevelse for livet, ligesom det var for os!

Kontaktoplysninger:

Chloe Botting

Denise Emsley

Email: info@thaianimalsanctuary.com

Tlf: (+66) 0988 713 154

Land og sprog: Thailand – Engelsk

Indlogering: Volunteer-huset eller på forskellige guest houses i byen

Arbejdsområde: Klinikarbejde, gåture med hunde, fodring, socialisering, rengøring etc.

Længde: 17/7-2017 til 31/7-2017

Budget:	Camilla:	Amalie:
Flybillet	5.539 kr.	5.539 kr.
Kost + logi	1200 bath = 227 kr.	1200 bath = 227 kr.
Forsikring	Afbestilling = 495 kr.	Rejseforsikring = 947,31 kr.

Kliniktøj 245 kr.

Medicin inkl. Vacciner

Rabies+hep A+B = 4.150 kr.

I alt 6.506 kr.

10.863,31 kr.

Vores afvisning er foretaget på baggrund af, at vi ikke kan godkende formalia, da en dato på anbefalingen/dokumentation mangler. På den baggrund kan vi derfor ikke godkende dokumentationen.

Dyrlægestuderende på afveje!

Janni Louise Feldager – årgang 2014

2017 var året hvor mit livs hidtil største oplevelse blev indfriet. En stor drøm om at komme ud og opleve verden, samtidig med at jeg kunne forbedre mig indenfor mit fag, og ikke mindst se hvordan dyrlægen arbejder andre steder. Det er helt andre forhold der arbejdes under – der er ikke de samme midler til rådighed som herhjemme og nogle helt andre problemstillinger man møder i dagligdagen. Jeg tog til Ghana i 8 uger. I de første fire uger underviste jeg på en lokal skole, mens de sidste fire uger blev brugt i veterinærpraksis. Et valg jeg ikke har fortrudt. Jeg kom rigtig på udebane, blev kastet ud i det, kom ud af min komfort-zone. Jeg blev virkelig udfordret og måtte tænke meget alternativt. Herhjemme har jeg under studietiden brugt nogle af mine ferier og mellemuger i praktik hos en smådyrspraksis med speciale i tænder. Derfor var det også meget bevidst at jeg tog afsted og ville arbejde med landbrugsdyr, da jeg helt klart har mest at lære på det område. Men hvem er jeg? Jeg hedder Janni Feldager, 23 år gammel og lige startet på min kandidat.

I Ghana, blev jeg fra dag 1 kastet ud i det. Min supervisor var ekstremt god til først at demonstrere de teknikker der skulle bruges, derefter overlod han tøjlerne til mig, mens han kunne foretage sig andre ting på farmene. Jeg har derfor fået rigtig meget ”hands on” og jeg er blevet meget mere rustet til at skulle hjem og starte min kandidat. Det er ikke længere grænseoverskridende at håndtere svin, geder, får eller fjerkræ. Det kan jeg mærke kommer mig til gode nu. Også det at være en del af et team var en super fed oplevelse. Jeg lærte utrolig meget af dem, men samtidig kunne jeg også fortælle dem hvordan tingene fungerer i Danmark og dermed komme med input til, hvor de kunne forbedre og optimere. Blandt mine arbejdsopgaver var blandt andet at vaccinere kyllinger. En formiddag vaccinerede jeg 600 kyllinger – en opgave jeg inden absolut ikke var fan af, men som jeg blev sat ind i, og derefter fungere rigtig fint med. Vi var også ude i en del svinebesætninger, hvor det primært var jerninjektioner der var på programmet, men også kastrationer, hudlidelser og generel rådgivning. Der var meget stor forskel på besætningerne – nogle havde super godt styr på det, mens andre slet ikke havde.

Det var ikke mange hunde vi kom ud til, men nogle rabiesvacciner blev det også til. Det var utrolig spændende at se hvor stor forskel der er på, hvordan, især hunde, holdes i Ghana versus hvordan vi holder hund herhjemme. Jeg havde en følelse af at være på hjemmebane, da jeg fik at vide at vi kunne vaccinere hunde – det havde jeg jo prøvet før. Hvad jeg dog ikke lige havde medregnet, var

at de hunde dernede ikke just er venligsindede eller håndteret på samme måde som i Danmark. Jeg var glad for mundkurvene i hvert fald.

Noget af det der har haft størst indflydelse på mig er det med at man pludselig skal tænke anderledes. Der er ikke de samme værktøjer til rådighed og arbejdsvilkårene helt anderledes. Der er ingen fangegitre til kreaturer, så her skal man være kreativ, så man finder en løsning til den vilde ko, så hverken koen eller os kommer til skade. Eller når man står med en hund der er gået fra foderet i en måned nu, har blod i urinen og ellers generelt nedstemt og afmagret – der er ingen mulighed for blodprøver eller urinprøver og behandlingsmulighederne er også begrænset – 6 farmaka var hvad vi havde at gøre godt med; Jern, bicomplex, ivermectin, bredspektret penicillin, lokalbedøvelse og multivitamin. Det er meget anderledes end herhjemme – både hvad man har til rådighed, men også hvor meget de er villige til at ofre på et dyr. Det var super spændende at se den side også, på trods af en masse frustrationer og magtesløshed – jeg kunne ikke lade være med at tænke, at hvis vi ”bare” lige tog en blod- og urinprøve, så kunne vi komme det tættere på. Derudover var det også et rigtig godt eksempel på dårlig antibiotikapolitik. Vi havde den ene type penicillin til rådighed – og den blev brugt til alt!

Derudover var vi også ude til møder med bønderne i landsbyerne. Her var det primært at informere dem, afhjælpe deres problematikker og ikke mindst diskutere det store problem, at dyrene render frit rundt. Det er en af deres største udfordringer; smitterisiko, hvem ejer hvad, geder der æder værdifulde afgrøder, hvem skal dække skaderne, behandlingsmuligheder og optimeringsmuligheder i landsbyen.

Også det lokale halalslagteri tilbragte jeg en formiddag på. Det var et kæmpe wake up call! Hygiejne og fødevarer sikkerhed er ikke eksisterende; slagtning foregår barfodet eller i sandaler, handsker brugte de færreste, kødet lå på jorden eller blev smidt direkte på ladet af en bil. Daglig rengøring var heller ikke en mulighed for dem, da de ikke havde nok vand til rådighed, så hvis de var heldige fik de vand nok en gang om måneden, nogle gange kun hver anden måned! Chefen i kødkontrollen var udmærket klar over alle manglerne, men er bundet på hænder og fødder og kan kun forsøge ganske få ting.

Alt i alt har denne tur gjort mig meget bedre rustet til min kandidat. Jeg er blevet mere klar over de problematikker der ses i praksis, som er meget ekstreme i Afrika. Jeg har helt klart forbedret mig fagligt, men også rigtig meget socialt. Jeg føler at jeg reelt har bidraget med noget til dem også. Jeg

valgte inden afrejse, at jeg ville starte forskellige indsamlinger, så jeg kunne tage donationer med derved. Jeg har derfor blandt andet været i kontakt med forskellige fodboldklubber og klinikker herhjemme og ikke mindst KRUUSE, som valgte at donere. Donationer som virkelig faldt på et tørt sted – vi behøvede ikke længere bruge den samme sprøjte og kanyler til 40 svin og 3 forskellige farmaka, samt handsker kunne vi tillade os at bruge ved diverse hudlidelser – herunder en so med rødsyge. Jeg havde i alt 75 kg donationer med, som blev fordelt med omkring 35 kg til dyrlægepraksissen og resten til skoler og børnehjem i lokalområdet.

Som man kan se på billederne er der meget stor forskel på hvor godt besætningerne fungerer. Grisene til venstre er 4 mdr gamle, men som man kan se, meget mindre end de 1½ mdr gamle til højre. Et meget godt billede af, at der er en masse rådgivning at give, at informere ejeren om, hvor vigtig rigtig næring er, og den generelle management af dyrene – men der er lang vej mange steder!

Til venstre ses en af de geder vi behandlede ude i en afsides landsby. Problematikken er især at de ikke har tiltro til at dyrlægens arbejde er pengene værd eller har den store betydning for dyrene. Derfor tog vi ud og behandlede en håndfuld, for at vise at det virker, og det har betydning for både tilvækst og trivsel. Kvien til højre blev vi kaldt ud til grundet nedsat appetit. Det var stor udfordring da hun ikke er vant til håndtering, samt at hun lige skulle lokaliseres ude i "bushen" som kan ses i baggrunden. Dyrene er ikke indhegnet, hvilket er endnu en af the main issues, da vi ser mange skader på afgrøder som er super vigtige for den familie der passer det, samt smitterisikoen øges gevaldigt.

Til venstre er jeg i gang med min første kastration af en gris på en af de gode besætninger. Jeg var ekstremt udfordret, hvilket ikke blev bedre af, at en af hjælperne midt i det hele besvimer, så min supervisor måtte ud og få ham på benene igen – så der stod jeg, alene og havde kun set én kastration før, men jeg måtte jo fortsætte, og det gjorde jeg så. Og det lykkedes! Til højre ses en af de andre frivillige som jeg fulgte med de første par dage. Vi fik en masse træning i optrækning og håndtering af medicin – det lyder banalt, men hvor kan det ind imellem være svært! Så det er vi helt klart blevet meget bedre til!

Når man er på studiet tvivler man ofte på, at man reelt kan huske noget af det man har lært, når man kommer ud i det virkelige liv. Jeg blev derfor så glad da jeg så denne Rødsygegris, og kunne se det inden min supervisor fortalte os det – Succes! Til højre ses slagteriet. Nogle få med støvler, andre med slippers. Som man kan se er hygiejnen helt hen i vejret, og stedet kunne godt bruge en ordentlig rengøring – men det er ikke så ligetil når man ikke har vand i uanede mængder til rådighed. De forsøger at gøre det så godt under de forhold de nu engang har, men hold nu op vi blev chokerede, og ikke mindst var vi glade for at vi ikke havde spist kød under vores ophold!

Kontaktoplysninger:

William Boamah

Tlf: +233 0208523075

E-mail: willieboamah@gmail.com

Land og sprog: Ghana - Engelsk

Indlogering: Gennem projects abroad

Arbejdsområde: Farming animals (pigs, goats, chickens), dogs, slaughterhouse

Længde: 4 uger, 4/8 – 28/8 2017 (det var en del af et 8 ugers projekt med afrejse 5/7 2017)

Budget:

Flybillet

Kost/logi

Janni:

8.770 kr.

17.550 kr.

Forsikring	795 kr.
Medicin inkl. vaccine	5.960 kr.
Diverse	1.550 kr.

I alt 34.625 kr.

Vores afvisning er foretaget på baggrund af, at ansøgningens formalia ikke kan godkendes, da et af vores krav er, at rejsebeskrivelsen maksimum må fylde 3 sider og billederne skal indgå i disse 3 sider. Denne rejserapport er derfor blevet for lang.

Veterinærmedicinsk eventyr i Thailand

Af Katrine Birkedal Nielsen og Laura Pedersen – begge årgang 2012

Efter mange år med hovedet i de tunge studiebøger besluttede vi os for, at tage et halvt års orlov og rejse på en kombineret backpackertur med faglig udvikling. Vi Googled og fandt en donationsdrevne klinik på en lille ø i Sydthailand. Vi skrev med stedets manager og fik aftalt et 3 ugers ophold i november/december 2016. Inden vi kom til øen havde vi rejst rundt i Myanmar og Filippinerne sammen med to andre dyrlægestuderende. Her havde vi nydt sol, strand og kultur, og var nu klar til at afprøve vores veterinærfaglige viden i Thailand. Efter en flyve -og færgetur, ankom vi til Koh Phangan. Klinikken lå midt i en palmeplantage og synede ikke af meget ved første øjekast. Heldigvis var der en sød frivillig til at tage imod os og vise os rundt på det der skulle være vores hjem de næste 3 uger.

Klinikken hedder Phangan Animal Care for Strays (PACS) og er en non-profit, donationsdrevne klinik. PACS fokuserer på bedre levevilkår for herreløse hunde og katte samt øens vilde dyr. PACS arbejder med et neutraliseringsprogram og et rabiesvaccinationsprogram, som skal nedsætte antallet af herreløse dyr på øen. På klinikken kan der desuden indlægges akut syge dyr og dyr der venter på operation (fx en neutralisering).

PACS kører også rundt på øen og behandler dyr, der er i længerevarende behandling for fx hudinfektioner. Alle på øen, lokale og turister, kan komme forbi klinikken med tilskadekomne eller syge dyr, samt dyr der skal neutraliseres eller vaccineres, så længe dyrene er herreløse.

På det tidspunkt vi var på klinikken, var der en fastansat sygeplejerske, samt en frivillig dyrlæge der kom på klinikken ca. 2 dage om ugen, for at udføre større kirurgiske indgreb. Derudover var der en del frivillige, som ikke havde veterinærfaglig baggrund, men som hjalp med rengøring, fodring og socialisering af de indlagte dyr. Vi fik lov at stå for den daglige behandling og undersøgelse af de indlagte dyr, samt neutralisering af både hunde og katte.

Katrine i gang med at kastrere Buddy (som faktisk også har fået amputeret det ene forben efter en trafikulykke).

Operationsforholdene og udvalget af farmaka var meget anderledes end hvad vi er vant til at have til rådighed i Danmark. Det var meget spændende og lærerigt at skulle være kreativ i sin tankegang omkring medicinvalg. Vi fik en masse kirurgisk og anæstetisk erfaring da vi på de 3 uger selvstændigt nåede at kastrere og sterilisere mere end 15 hunde og katte. Desuden deltog vi som dyrlægens assistenter ved større kirurgiske indgreb som eksplora-

tive laparatomier og amputationer. Ud over det kirurgiske arbejde, fik vi erfaring med en del eksotiske lidelser som man ikke ser herhjemme. Vi så fx flere stadier af Canine Distemper, svær demodex, store maddikkesår og mange dyr der havde været ofre for trafikuheld. Det var meget lærerigt at se alle disse lidelser og samtidig føle, at vi kunne bidrage med noget af den viden vi har tilegnet os på studiet. Man skal dog være klar på, at det etiske aspekt i behandlingen af dyrene nogle gange er lidt anderledes end hvad vi arbejder med i Danmark, som følge af knappe midler og en anderledes kultur.

For at give et indblik i hvad vi lavede på klinikken, beskriver vi her en typisk dag på PACS:

Vi boede i en bungalow på klinikken, så vi stod op og spiste morgenmad i det fælles frivillighus, således at vi var klar til morgenfodring kl. 9. Vi fodrede de indlagte dyr, behandlede de dyr som vi allerede havde lagt behandlingsplaner for, fastede de dyr der skulle opereres den pågældende dag og rengjorde burene. Dette tog ca. 2 timer. Herefter begyndte vi at operere. Vi stod selv for præmedicinering, induktion af anæstesi samt vedligehold. Da al medicinen på klinikken var doneret af øens humane hospitaler brugte vi nogle, til tider, meget alternative præparater. F.eks. havde klinikken ikke mere propofol i den periode hvor vi var der. Derfor blev al anæstesi foretaget med pentobarbital (=aflivningsvæske i Danmark), så det var nervepirrende første gang vi injicerede aflivningsvæske i et dyr, som vi gerne ville have til at vågne igen. Heldigvis havde vi virkelig god støtte af den frivillige italienske dyrlæge og den australske veterinærsygeplejerske. Vi blev komfortable med procedurerne, men arbejdet med medicin, der umiddelbart ikke vil være førstevalg i Danmark, gav en god forståelse for de forskellige farmakas fordele og ulemper. Tit skal man gå på kompromis med opti-

mal behandling, men alt det vi kunne gøre på klinikken var trods alt bedre end slet ingen behandling.

Efter dagens operationer og fx skift af bandager, fysioterapi, sårbehandling, negleklip og flåttfjerning, fodrede vi igen, inden vi havde fri ved 17-tiden. Ofte startede vi med at tage vores scooter og køre til nærmeste strand for at få en aftensdukkert. Aftensmaden indtog vi ofte på det lokale mar-

Patient til opvågning efter sterilisation

ked, sammen med nogle af de andre frivillige. Generelt brugte vi meget hyggelig tid sammen med de andre frivillige, hvilket bidrog meget positivt til opholdet. Ud over de sædvanlige arbejdsgange kunne dagen ofte byde på andre spændende indslag. Fx kunne der om morgenen ligge et kuld hvalpe uden for porten, som nogen havde efterladt. Der kunne også komme akut skadede dyr, fx ofre for trafikulykker, ind som krævede øjeblikkelig behandling. Som afveksling i strømmen af

hunde og katte, dukkede der ind imellem også eksotiske dyr op. Fx en skildpadde med en slugt fiskekrog og en pytonslange viklet ind i et fiskekrog. Vi havde ingen internet den dag, pga. monsumregnen så vi måtte slå op i de gamle (!) bøger om sedation til slanger.

Vi var meget, meget spændte på hvad der ventede os på PACS da vi ikke kendte nogle der havde været der før. Opholdet overgik dog alle vores forhåbninger om et lærerigt, spændende og ufor-glemmeligt ophold i Asien. Alle på PACS tog hjertevarmt imod os, og vi følte virkelig at vores indsats blev værdsat. Vores ophold varede 3 uger, og det vurderer vi er minimum hvis man skal have et optimalt udbytte af opholdet. Alt i alt er kombinationen af frivilligt arbejde, med stort fagligt udbytte (både kirurgisk og medicinsk), sol, strand og lækker mad helt fantastisk. Vi kan på det varmeste anbefale alle, der har mod på at rejse ud og opleve hvordan dyrlægefaget virker i andre dele af verden, et ophold på PACS!

Kontaktoplysninger:

Phangan Animal Care
 Ian Hamilton
 Tlf: +66 (0) 89 875 7513
 E-mail: info@pacsthailand.com

Land og sprog: Thailand – Engelsk

Indlogering: Logi på klinikken i små guest houses, ved arbejde mindst 5 dage om ugen.

Arbejdsområde: Selvstændig neutralisering af hunde og katte, anæstesi med TIVA (beregning, monitorering og vedligehold), generel kliniske undersøgelser og udarbejdelse af behandlingsplaner. Derudover assistent ved større kirurgiske indgreb (amputationer, eksplorativ labratomie). Fodring af indlagte patienter og rengøring på klinikken.

Længde: 21 dage - 21. november til 11. December 2016

Budget:	Katrine:	Laura:
Flybillet	4.000 kr.	4.000 kr.
Kost	700 kr.	700 kr.
Logi	0 kr.	0 kr.
Forsikring	450 kr.	450 kr.
Medicin inkl. vaccine	2.000 kr.	2.000 kr.
Transport til Koh Phangan samt transport på øen	700 kr.	700 kr.
I alt	7.850 kr.	7.850 kr.

Vores afvisning er foretaget på baggrund af, at formalia i ansøgningsskemaerne ikke er udført korrekt, da der ikke er udfyldt de rigtige ansøgerinformationer i det ene skema.

Externship hos Animal Clinic of Monett, Missouri USA

Af Signe Hein Fredriksen – årgang 2014

Efter alt for mange eksaminer på det sidste år af bacheloren, besluttede jeg mig for, at det var på tide at rejse ud og bruge mine faglige kompetencer i praksis. Jeg har længere ville i praktik i en blandet veterinærklinik i USA og efter at have kontaktet mange forskellige klinikker, fandt jeg frem til Animal Clinic of Monett i Missouri – en blandet praksis med 65% kvæg og 35% smådyr. De tilbød ”externships” til veterinærstuderende, som svarer til praktik herhjemme.

Jeg kontaktede John Tyra, en af de 5 dyrlæger i klinikken, aftalte vi at jeg skulle komme 12 dage i sommerferien (d. 5/7-16/7).

Dr. Harpers bil parkeret uden foran klinikken

Afrejse var d. 4/7 fra København til St. Louis, Missouri, hvor jeg lejede en bil og kørte de resterende 4-5 timer til mit rejsemål Monett. Jeg ankom onsdag d. 5/7 til en stor klinik lidt uden for byen. Animal Clinic of Monett består som sagt af 5 dyrlæger og ejes af dyrlægerne Ted og Carol Dahlgren. Dr. John Tyra (JT) er kvægdyrlæge, der både kører ud, men også arbejder på klinikens stordyrsafsnit, hvor han kan lave forskellige operationer og procedurer på kvæg.

Udover JT, Ted og Carol bestod teamet af smådyrsveterinær dr. Tora Seals og hestedyrlæge dr. John Harper samt en masse dygtige veterinærsygeplejersker.

Klinikken har en stor smådyrsafdeling med 5 ”examination rooms”, en operationsstue, laboratorie, røntgenlokale og en stor kennel, hvor de tilbød pasning og grooming.

Tyr i fikseringsboks i klinikken. Han skulle have behandlet sin fod

Deres stordyrsafsnit bestod af flere bokse, en lang ”fangegang” samt en ”fikseringsboks”, laboratorie og tvangsboks til heste.

Dette gjorde klinikken enormt alsidig og de kunne virkelig udføre mange forskellige operationer på både små og store dyr.

Onsdag var ankomstdag, og jeg blev vist rundt på klinikken og fik lov til at pakke mine ting ud. Jeg fik lejligheden ovenpå klinikken, hvor

der var et stort køkken, et stort badeværelse, kontorer og værelset jeg boede på. Det var rigtig fedt at bo ovenpå klinikken, da jeg var med til stort set alle vagtkald, der kom i den periode. Bagefter var det tid til at kigge med i klinikkens travle hverdag og jeg var med til de fleste konsultationer sammen med dr. Tora. Samme aften blev jeg inviteret til middag hos Ted og Carol, som bor tæt på klinikken på en stor gård med køer, heste og 5 hunde.

I løbet af min tid i klinikken, var jeg med til mange forskellige dyrlægeopgaver. Formiddagene gik på "farm calls" med JT, operationer på klinikken samt akutte patienter.

Jeg fik lov til at deltage i rigtig mange ting. Den første weekend lærte jeg at kastrere katte, og ugen efter udførte jeg kastrationen alene. Jeg deltog i to steriliseringer af katte, hvor jeg assisterede og lærte suturteknikker og operationsprocedurer.

Det var enormt udfordrende, men samtidig ekstremt lærerigt. Selv mine farmakologi-evner blev sat

Charlie med kun tre ben er i behandling for pancreatitis

på prøve på de mest simple "farm calls" med JT og på udregning af præmedicinering til hunde og katte. Jeg fik også pudset mine sektionsevner af, da JT og jeg obducerede en død kø i 35 graders varme – midt ude på en mark. Vi havde netop gjort alt for at redde koen, men den var meget bleg og endte også med at dø, så snart vi var færdige med behandlingen. Da jeg er mest interesseret i kvæg, fik jeg rigtig meget ud af at snakke med JT om malkekvægsbesætninger samt deres problematikker. Det har virkelig åbnet mine øjne for, hvordan andre lande behandler deres dyr, og har motiveret mig til at blive ved med at forbedre velfærden for danske køer.

En af de mest forfærdelige eksempler på dette, var en ko, der ankom akut i klinikken en lørdag aften. Landmanden fortalte, at hun skulle kælle, men kalven kunne ikke komme ud. Jeg fik lov til at mærke efter, og stille diagnosen: Drejet uterus og død kalv. JT foreslog at lave kejsersnit på hende, men det var for dyrt for landmanden, så han ville hellere have hende slagtet. Desværre er der ikke en nødslagningsmulighed i USA – ikke i Missouri i hvert fald – så løsningen var at sælge hende mandag på et kvægmarked som hundefoder. Jeg fik også lov til at opleve dette kvægmarked. "Joplin Stockyards" er USA's næststørste kvægmarked, og det tvivler jeg ikke på! Her er ideen at man lægger sine dyr af, dyrene bliver mærket, vaccineret, kastreret, afhornet, medicineret, aldersbedømt og meget mere inden de kommer ind i en stor auktionshal, hvor dyrene bliver vejet og man kan byde på dem – også som slagteri. En virkelig fascinerende oplevelse! Dr. Ted er én af dyrlægerne, der arbejder derude og han viste mig, hvor ef-

fektive de er med at få dyr igennem. Kvæget bliver lukket fra transporteren ud i en boks, hvorefter de jages gennem en fangegang og ind i en fikseringsboks – ligesom på klinikken. Efter mærkning, afhorning og andet, bliver de lukket videre til en boks, indtil de skal ind i auktionshallen. Til sidst henter man sine nyindkøbte dyr. Alt dette sker samme dag, og de kan have flere tusinde igennem på én dag (jeg mener, Ted sagde 6000).

Joplin Stockyards set fra oven. Man kan se alle de små bokse og et par enkelte cowboys

Det var enormt lærerigt at være i praktik hos ACM. De har helt styr på at have en studerende med sig rundt. Jeg fik lov til at være med og lære så meget nyt som at tage blodprøver på både hunde og heste, assistere ved et flankesnit, foretage simple operationer og meget mere, som vil hjælpe mig på fremtidige kurser som fx MKR.

Kontaktoplysninger:

Animal Clinic of Monett

John Tyra

Tlf: +417-235-4088

E-mail: johntyradvn@gmail.com

Land og sprog: USA – Engelsk

Indlogering: Lejlighed i klinikken

Arbejdsområde: Smådyrs kvæg og hest

Længde: 12 dage - 5/7-16/7

Budget:

Flybillet

Kost og benzin

Signe:

4.994 kr.

1.239,88 kr.

Forsikring 942 kr.

Billeje i 12 dage 4.999 kr.

I alt 12.174,88 kr.

Vores afvisning er foretaget på baggrund af, at dokumentation for opholdet ikke blev tilsendt til os inden for tidsfristen.

Det første skridt i en ny retning

Af Louise Lemming – Årgang 2013

I forbindelse med faget “Almen klinisk praksis - familiedyr” på kandidaten for veterinærmedicin var ekstern praktik hos en dyrlæge efter ejet valg obligatorisk - men det betød naturligvis ikke at den dyrlæge skulle være praksisernede i Danmark.

I Maj 2017 rejste jeg sammen med to af mine medstuderende til Island for at komme i praktik hos dyrlæge, Aðalbjörg Jónsdóttir, som selv er blevet uddannet ved Københavns Universitet, og som jeg havde fundet frem til igennem et fælles bekendtskab. Sammen med to andre dyrlæger, Helga Berglind Ragnarsdóttir og Helga Gunnarsdóttir, ejer Aðalbjörg en blandet dyrlægepraksis i Akureyri, som er inddelt i hhv. en smådyrsklinik, hestepraksis og udkørende besætningspraksis - og som de eneste dyrlæger indenfor 100 kilometers afstand, har de i den grad nok at se til.

Dag 1, Mandag — Kreativ arbejdsgang

Den første dag i praktikken startede ud med nogle planlagte konsultationer i smådyrsklinikken, hvorefter vi kørte over til deres hestepraksis, som lå 5 min. fra smådyrsklinikken, for at planlægge programmet for den udkørende besætningspraksis. Det blev hurtigt tydeligt at se, hvor mange bolde i luften dyrlægerne havde, og hvor primitive forhold de arbejdede under. Selve smådyrsklinikken, som var ved at blive udvidet, havde det meste man skulle bruge; et venteværelse med et stort udvalg af foder og diverse produkter, 2 konsultationsrum, en ultralydsscanner, centrifuge og et mikroskop, men når det kom til at dyrene skulle have taget røntgenbilleder, var smådyrsklinikken ikke længere tilstrækkelig og deres hestepraksis måtte tages i brug. Det var nemlig her, at det eneste røntgenapparat de havde var installeret og dyrene måtte således blive transporteret hertil for at få taget røntgenbilleder. Rummet hvori røntgenbillederne blev taget, var dog heller ikke designet til den slags, hvilket det klapsammenbord patienterne blev lagt på - som erstatning for et rigtigt røntgenbord - bar præg af.

Dag 2, Tirsdag — Akut opringning

Dag 2 startede på samme måde som dag 1, men idet to landmænd fra hver deres ende af egnen havde ringet akut ind til morgen angående mælkefeber, måtte vi dele os op, så nogen køre afsted hur-

tigt, hvilket endte med at blive Helga og jeg. Det meste af dag 2 gik derfor for mit vedkommende med besætningsbesøg, hvor vi først tog ud for at behandle de køer, som havde fået mælkefeber for efterfølgende at tage ud til allerede planlagte besætningsbesøg.

Efter at have kørt det meste af dagen kom vi hjem sent på aftenen lige tidsnok til, at jeg sammen med de andre, kunne nå at se en kastration af en 1,5 år gammel hingst. Denne kastrationen foregik ude på en lille jordfold, hvor hesten blev bedøvet ned, kastreret og kom op at stå igen i løbet af 30 min - utrolig effektivt!

I Danmark bliver det mere og mere almindeligt, at selv kastrationer udføres i fuld narkose, så det var meget lærerigt at se hvordan en kastration ude i felten, et sted hvor midlerne ikke rækker til en stor steril operationsstue, også kan udføres.

Dag 2 til 5 - Opbygget tillid

De efterfølgende dage foregik overordnet set på samme måde som de to første. Nogle dage startede vi dog i deres hestepraksis for senere at komme tilbage til eftermiddagskonsultationer på smådyrsklinikken.

Som dagene gik, fik vi lov til mere og mere, og vi fik virkelig en følelse af, at dyrlægerne (på trods af vores identitet som "dyrlægestuderende") så os som ligemænd, der også kunne bidrage til diagnosticering og valg af behandlingsplaner. Vi blev endda spurgt til råds i forhold til nogle af patienterne, som var mere vanskelige at udrede - hvilket føltes som et kæmpe stort cadeau.

I løbet af de sidste to dage kom vi således til at hjælpe med både kejsersnit på et får, behandling af ketose hos køer, laserterapi på hunde med kroniske smerter og fik endda lov til at tage en patient ind, optage anamnese og lave klinisk undersøgelse uden supervision.

Allerede på denne relativt korte rejse, har jeg fået utrolig meget med i bagagen. Jeg synes, at studierejser som disse bidrager helt exceptionelt til ens faglige og personlige udvikling, og jeg ville til enhver tid anbefale det til studerende, som ikke har taget på studierejser før. Når man arbejder med sin studie i et andet land, kommer man virkelig ud af sin komfort zone, hvilket kan være skræmmende, ja, men man holder sig skarp på en ny måde, udvider sin horisont og får samtidig en rejse ud af det, hvilket jo alt sammen er med til at udvikle ens kompetencer på utrolig mange områder. Man finder lige pludselig ud af hvor tilgængelig verden faktisk er, og hvor gode muligheder man har for at op-

Kastration af en 1,5 år gammel hingst

bygge internationale samarbejder indenfor veterinærmedicin branchen - hvilket er noget vi faktisk ikke hører meget om, men som er virkelig spændende at tænke på.

Kontaktoplysninger:

Aðalbjörg Jónsdóttir, Dýralæknaþjónusta Eyjafjarðar

Aðalbjörg Jónsdóttir

Tlf: +354 4614950

E-mail: john.debenham@NMBU.no

Land og sprog: Island – Dansk/Engelsk

Indlogering: Bolig stillet til rådighed af den praksiserende dyrlæge. Adresse for bolig: Perlugötu 11, 600 Akureyri

Arbejdsområde:

Længde: 22 maj - 26 maj 2017

Budget:

Louise:

Flybillet/transport

1.753 kr.

Billeje (nødvendig

ifm. Praktikken)

1.701 kr.

Benzin

785,56 kr.

Kost + logi

1.099 kr.

I alt

5.338,00 kr.

Vores afvisning er foretaget på baggrund af, at opholdet ikke opfylder vores krav angivet om at opholdet minimum skal vare 14 dage (10 arbejdsdage).

To uger i Sydafrika

Af Charlotte Kristensen og Dorte Dencker Hansen – Årgang 2015

Denne rejsebeskrivelse er for både Charlotte Kristensen og Dorte Dencker Hansen, som sammen var i Sydafrika.

I sommerferien var vi Sydafrika i to uger, hvor vi arbejdede frivilligt. Vi var færdige med andet år, og havde derfor ikke haft så meget "hands on" endnu. Dette fik vi stor mulighed for og især blev vi fortrolige med injektioner, præparation af katte ved sterilisationer, kastrationer og den generelle arbejdsgang med vilde dyr.

Vi fulgte en "Wild Life Vet" i 5 dage, her lærte vi om dyrlægens arbejde med vilde dyr. Han brugte især tid på at fortælle, hvor vigtigt en hurtig diagnose er, da bedøvelsen skal være så kort som mulig. Bedøvelse er den eneste måde at komme tæt på dyrene, de jo ikke er vant til menneske kontakt. Den korte bedøvelse, medføre en koncentreret arbejdsprocedure, hvor alle på forhånd er instrueret i præcis hvad de skal gøre. Vi fik lov til at indgive antibiotika, antiparasitæremidler og vitaminer/mineraler. Vi lærte også at holde øje med respiration, da den hurtigt kunne ændre sig pga. brugen af det meget stærke opiod, etorfin, til bedøvelse af de fleste dyr.

Med dyrlægen var vi bla. ude ved en sabelantilope kalv med byld på kinden, som blev tømt og renset, lige ved siden af flokken. Vi havde også en roanantilope kalv med anæmi, da den havde et hav af flåter på sig efter at have været svag og ligget meget ned. Den fik en masse mod flåter, men var så anæmisk de ikke kunne tage en blodprøve og tjekke diverse vitale tegn. Vi lavede også en obduktion af en domesticeret tyr, som havde endokarditis og af en nyala med interstitiel pneumoni.

Den mest specielle oplevelse vi havde, var et par hyæner der var i et karantænereservat. I reservatet var der også hvide løver, geparder, næsehorn og vilde hunde. Hyænerne havde gravet sig under deres hegn og ind til nogle vildhunde, som gik ved siden af. Hyænerne blev bedøvet og tjekket for skræmmer inden de kom tilbage i deres eget bur. Vi fik lov at løfte dem ind i buret, i nogle jernkasser så de andre hyæner ikke kunne komme til dem før de var fuldt vågnet fra bedøvelse. Det var helt vanvittigt hvor tunge og store hyæner er! Den ene vildhund havde brækket benet og sprunget nogle ligamenter, efter et bid fra en af hyænerne. Dette ben prøvede dyrlægen at fikserer og rense så vidt muligt, des-værre ved vi ikke hvordan det endte for den.

Da de har økonomisk krise i Sydafrika, var der ikke så meget at lave for dyrlægen. Han ville dog gerne vise os noget relevant. Den ene dag tog han os derfor med op til en næsehornsfarm, med forældreløse næsehorn. Her blev vi mødt af to næsehorn, som gik løs på gårdspladsen, som var de hunde – meget store hunde! De var vant til mennesker, da de stadig fik mælkeerstatning, og kom derfor over og snakkede med også. Det var en ret stor oplevelse at klappe og nusse et næsehorn! (dette kan vi desværre ikke dele billeder af, da de er beskyttet mod krybskytter). En af de andre dage tog han os med ud for at se nogle dyr med genetiske mutationer. Her så vi sorte antiloper og en gylden gnu.

Som dyrlæge til vilde dyr, brugte de bedøvelsespil og en riffel. Dette fik vi også lov til at prøve, både fra jorden og fra helikopter mod en plade i bevægelse. Dette var vildt fedt at prøve, men vi må indrømme, at vi var glade for, at vi ikke skød efter dyr, da det var svært nok at ramme pladen i bevægelse – som de mente svarede til størrelsen på en elefant.

To dage fulgte vi frivillige dyrlæger, som opererede i fattige lokalsamfund og på internater. Den første dag var vi med på internat, her fik vi lov til at vi vaccinerede 20 hunde og klippede negle på 20 andre hunde som havde brug for det. Desuden assisterede vi ved sterilisation af 30 katte. Vi gjorde kattene klar inden operationen, ved at bedøve dem, tjekke dem for FIV og FeLV, give antibiotika, barber dem og gøre dem rene. Efter operationen holdte vi øje med kattene.

Anden dag var vi ved et alderdomshjem, hvor dyrlægerne lånte nogle faciliteter. I lokalområdet var der indfanget 20 vildkatte som skulle steriliseres, her havde vi hver især ansvaret for 2 katte, som skulle gøre klar og holdes øje med efter operationen. Da alle var steriliseret, blev der åbnet for at lokale kunne komme med deres hunde og katte. De blev vaccineret, fik ormekur og kunne få nogle gode råd. Der var omkring 40 dyr, hvor en havde sine 13 hundehvalpe med! Det var en spændende oplevelse at få kontakt til ejerne, og lidt grænseoverskridende - især da mange af dem kun kunne afrikaans, så man ikke kunne forklare at man lige tog deres hund op og det var helt okay.

Som en del af turen var vi i Kruger parken, hvor vi, udover at se en masse dyr, havde to forelæsnings. Den ene handlede om hvordan de fangede dyrene og behandlede dem. Dette var både mass-capture af antilope, zebraer mm. og game-capture af løver, elefanter og næsehorn. Dyrlægerne på Kruger blandede sig dog kun ved ”menneskeskabte” problemer, og dette var oftest at dyrene sad fast i hegn eller havde fået hegnstråd omkring ben eller hals, og dybe sår heraf.

Vi fik nogle cases fortalt, som de havde haft derinde, med syge dyr. Det var lidt svært at gennemskue hvad de fejlede, da de har nogle andre sygdomme, som dominerer i Sydafrika ift. Danmark.

Den

anden forelæsning handlede mere om det administrative, med sygdomskontrol og -overvågning af parken for ikke at få for store udbrud af fx tuberkulose eller rabies, men også hvordan de praktisk reelt fik prøver og var ude i områderne.

Som den sidste del af turen havde vi en forelæsning om slanger. Her lærte vi om håndtering af slanger, hvordan man skulle reagere på dem samt prøvede at holde en slange. Vi hørte også om de sygdomme de normalt finder ved slanger, hvad grunden bag sygdommene er og hvordan man som dyrlæge behandler slanger. Som afslutning lavede vi en obduktion af en slange, og prøvede at sy den, da de bruger en madrassur for at hamskiftet kan forløbe normalt efter.

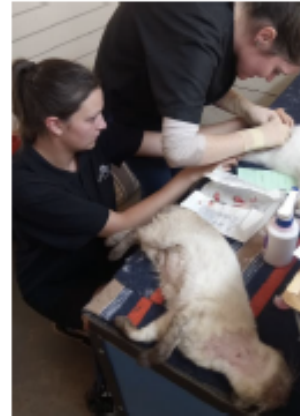
Vores tur var rigtig spændende, vi lærte en masse ting, om især behandling af vilde dyr og dyr i fattige samfund. Vi fik også prøvet både håndtering af bedøvede og vågne dyr, og injektion i.m. og s.c.

Obduktion af tyr ude i marken

Vaccination af en hundehvalp på internateq

En hunkat der venter på dyrlægen er klar og en hankat, som kastreres på bordet.

Sammenarbejde ved flytning af den ene hyæne.

Her prøves kræfter med, at skyde med bedøvelsespil mod en plade der bevæger sig, fra helikopter

Kontaktoplysninger:

Live4now
 Melissa du Plooy
 Tlf: 27 74 0277570
 E-mail: Melissa@live4now.co.za

Land og sprog: Sydafrika - Engelsk

Indlogering: Planlagt af Live4now

Arbejdsområde: Veterinær assistance ved præoperation ved sterilisation og injektioner med bl.a. antibiotika og vacciner

Længde: 2 uger, 6-20 juli

Budget:	Charlotte:	Dorte:
Flybillet/transport	4.013 kr.	4.013 kr.
Kost+logi	16.300 kr.	16.300 kr.
Forsikring	867,43 kr.	867,43 kr.
Medicin inkl. vacciner	2.000 kr.	2.000 kr.
I alt	21.380,43 kr.	21.380,43 kr.

Vi har fået rigtig mange gode ansøgninger i år, men vi har desværre ikke mulighed for at give alle ansøgere et legat i år, hvorfor denne ansøgning er blevet valgt fra, selvom det var en spændende rejse.